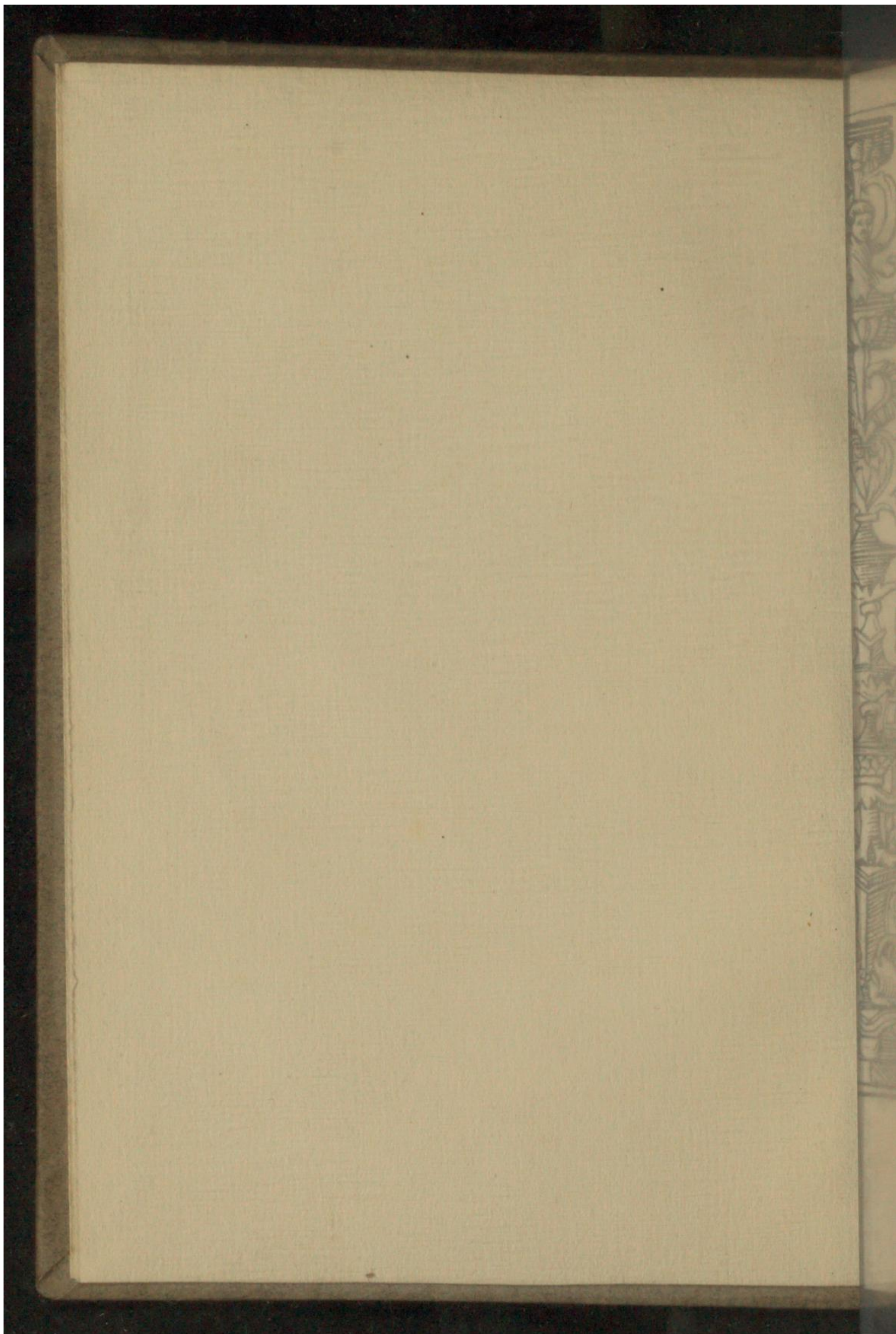

1541

Coclite

PHYSIO-GNOMIAE EPITOME,

olim à Barptolomeo Coclite Bo nonienſi conſcriptum, cum abſo-lutiſsima Chiromantiæ ratione ANDREAE Corui Mirandula ni, Nunc uero recens, ſumma dili gentia, cum pluribus diſtinctum & completum capitibus, tum à fœdis repurgatum men-dis prodit in lucem per I. Multagrum.

Argentorati excudebat M. Iacobus CammerLander Kal. Septembres.

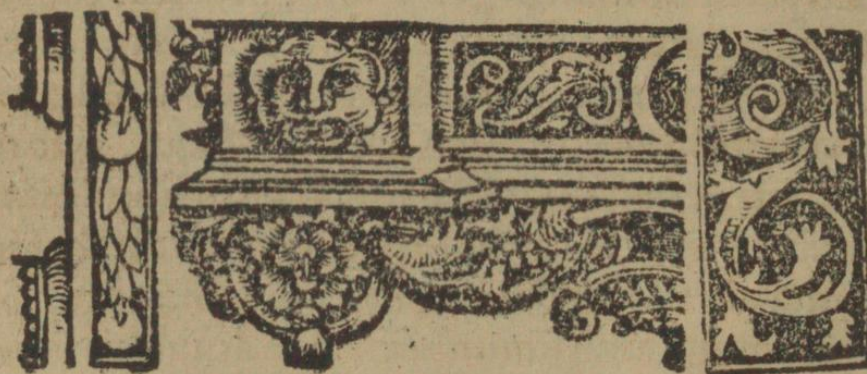

PROLOGVS.

PHYSIOGNOMIA SCIENTIA prorſus regia, qua mores hominum con/iecturis extrarijs plane ſolent innoteſcere. Si/quidem uultus proditor eſt animi, inceſſus cor ipſum nudat, et uoces, autore Ariſtotele, notæ ſunt interiorũ cogitationum, quæ omnia ſub Phyſiognomica ueritate continent̃. Lucius Sil/la, Cęſar dictator, duce hoc naturali iudicio mores aduerſarios ſub uultu latentes (ut canit Horatius) non ſemel exacte deprehenderunt. Plautus quoqꝫ nitoris comici parens, lenones aut facinoroſos homines uberi ſermone delinians, cor/poreis ſignis infamibus, infames eſſe ſignificare contendit. Præterea uates epigrammaticus na/turæ ſe non penitus ignarum profeſſus eſt, cum Zoylum hominem peſsimum, peſsimis corporis mendis nota ſatyrica perſtrinxit. Idcirco academici ac peripatetici teſtantur philoſophi, ani/mam noſtram corporis habitum ſequi, quorũ omniũ peritiſsimus Plato in ſua phyſiognomia ſcribit his uerbis. Homo qui membra habet ſi/milia alicui animali, illius ſequitur naturam, ut qui naſum aquilinum moribus aquilinis uiuit, hoc eſt, magnanimitate, crudelitate & rapaci/tate. Qui uero uultum ſicut canes Hiſpani ha/bent, tales iracundi & loquaces iudicantur à

meropostopis. Exemplificat præterea de pluri/bus alijs animalibus, quæ hic breuitatis gratia emittuntur. Est igitur Phisiognomia scientia passionum animæ naturalium, corporisq; ac/cidentium, habitum uicissim permutantium utriusq;. Versatur igitur circa duo, complexio/nem scilicet & compositionem humani cor/poris, quę per exteriora signa, ut pote colorem, staturam, mores membrorum, figurationes, ea quæ intrinseci sunt hominis manifeste propalant. Dimissa igitur protelatione uerborum, paruulo hoc epitomate quisq; magna sparsim hinc in/de in multis antiquorum uo/luminibus tradita, facilli/me comparabit.

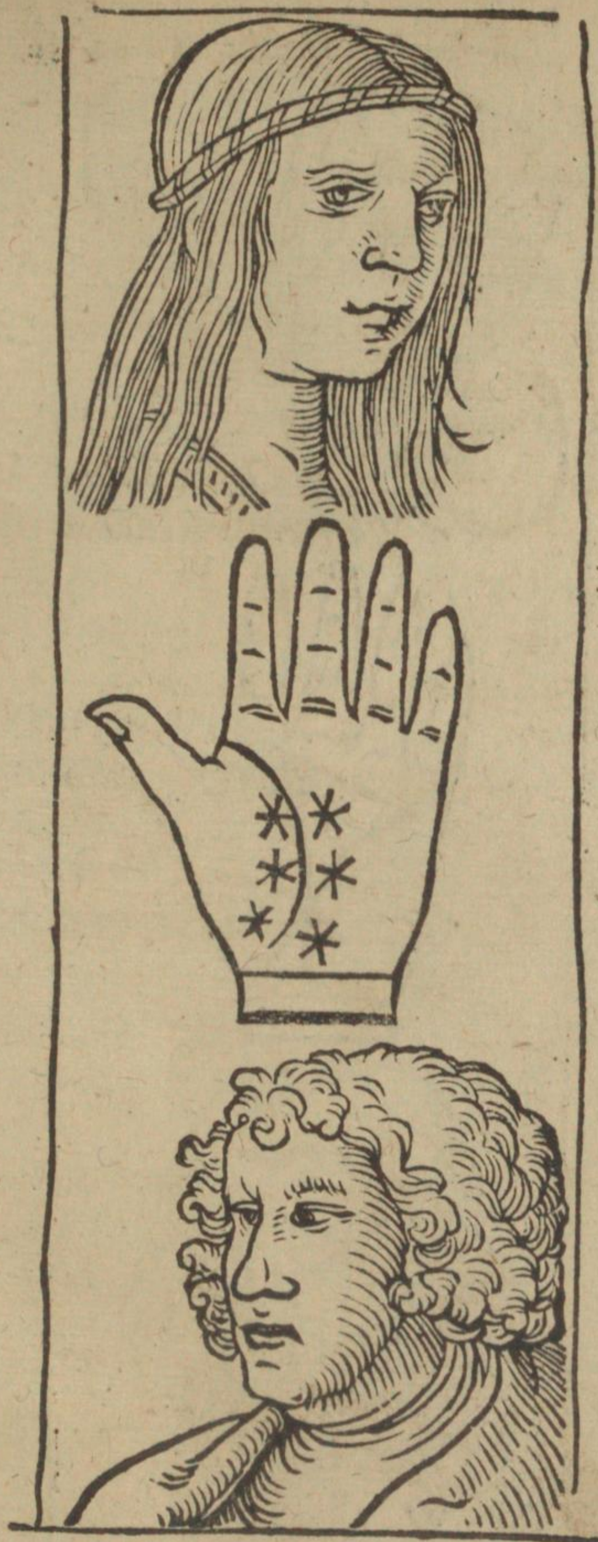
INDEX PHYSIOGNOMIAE.

INDEX.

Et sunt uiginti tria capita.

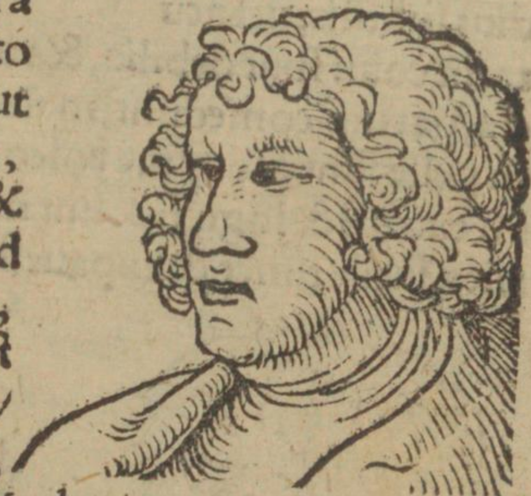

BARPTOLO MEI COCLITIS BONO- niensis de Physiognomia Compendium, Et primo de signis corporum sano- rum & ægrorum, ex parte qua- tuor complexionum.

SIGNA CORPORIS CA lidæ complexionis. Cap. I.

CORpora naturaliter calida, cito crescunt & bene, ut patet in infantibus, ac impinguantur, & desiccantur, uenæ ad parent sibi per loca, anhelitus eorum est manifestus, uox fir- ma, fortis & grossa, in coitu sunt fortia & plurimum appetitiua, bene comedunt, & digerunt, ac gestant, multis a- bundant capillis & pilis per loca, qui partim sunt grossi & ericij, quod contingit à multo ca lore cordis, ut patet in leone, gallo.

A Sig-

PHYSIOGNOMIAE SIGNA CORPORIS frigidæ complexionis. Cap. II.

Corpora naturaliter frigida, tarde crescunt, parum impinguãtur, uenæ apparent sibi manifestæ & magnæ, anhelitus eorũ paru⁹, uel quasi absc õditus, uox in auditu subtilis, uel acuta, in coitu sunt debilia, & raro eorum appetitiua, parum comedunt, male digerunt & gestãt, in pelle sunt alba, siue roseo colore. Capilli eorũ extensi & lõgi, siue sint nigri siue albi, & subtiles, facile timẽt & expauescũt, ad laborẽ sunt debilia.

SIGNA CORporis humidæ complexionis. Cap. III.

Corpora naturaliter humida in carne sunt mollia & leuia, eorum iunctu-

cturæ sunt occultæ, & paucæ fortitudinis, un/de nihil laboris possunt sufferre. Timida sunt & pauida ab omni parte, male dormiunt, sępe mouentur ad luxuriam. Nuda sunt pilis, eorũ oculi sæpe lachrymant, pili & capilli eorũ sunt extensi, & subtiles, & ad discendũ boni ingenij.

SIGNA CORPORIS siccæ complexionis. Cap. IIII.

Corpora natu/raliter sicca in tactu sentiuntur a/spera, in carne ma/cra sunt, in labore fortia & durabilia, libenter & conueni enter comedunt, iũ cturæ membrorũ sibi sunt manifestę.

Capilli & pili sibi sunt grossi, asperi & crispi.

SIGNA CORPORIS temperati & sani. Cap. V.

Corpora temperata et sana, bene comedũt & bibunt, iuxta conuenientiam sui dige/runt & disponunt, res ei sapiunt bene, famescũt in horis conuenientibus, gaudent cum gauden

tibus, bene dormiunt suos somnos, se leuia sentiunt, & uadũt leuiter. Cito sudant, raro uel nũquàm sternutant, mediocriter impinguantur, in facie sunt colorata, in tactu sunt calida, in eis quinq; uigent sensus conuenienter, iuxta conuenientiam ætatis, corporis & horæ.

SIGNA CORPORIS distemperati & male sani. Cap. VI.

DIstemperata & male sana corpora in omnibus sunt dissimilia corporibus temperatis, & bene sanis. Vnde male comedunt, non curant bibere, male digerunt, & disponunt, res eis non bene sapiunt, in horis conuenientibus non esuriunt, non se plene tribuunt gaudentibus, imò quasi tristificantur, & manent tristes, male dormiunt suos somnos, graues se sentiũt, & grauiter uadunt, & raro uel non sudant, oscitant sæpe, uel sternutant, brachia extendunt, in facie sunt pallida, uel nimis colorata, male uigent quinq; sensus, non possunt diu sufferre laborem, cito rerum obliuiscuntur, multum sputant, in naribus eis abũdant superfluitates, quasi ad omnia sunt pingues carnes, & oculi sæpe lachrymant.

DE CAPILLIS. Cap. VII.

Pla/

PLani & extenſi capilli, & in colore albi, ſi ſint ſub t[illegible] & molles, ſignificant hominem naturaliter timidū corde, debilem uiribus, pacificū in ſocietatibus, ubiq; cōuenientem & manſuetum.

Capilli groſsi & ericij, ac breues, ſignificant hominē naturaliter fortem, ſecurum, audacem, inquietum, uanum, ſępe fallacem, cupidū pulchrorum, & pl⁹ ſimplicem q̃ ſapientem, licet fortuna ei faueat ut filio.

Cuius capilli ſunt multum criſpi, ſignificant hominem duri ingenij, aut multę ſimplicitatis, ſiue utrunq; &c.

Cuius capilli ſunt multi ſuper tempora faciei, & ſuper frontem, quibus frons ualet iudicari piloſa, ſignificant hominem ſimplicem, uanū

luxuriosum, creden tẽ cito alteri, in moribus & loquela rusticalem, et grossi ingenĳ.

Cuius capilli sunt multum ericĳ, et eleuati, & cæsarei ex sua tortuositate, significãt hominem ualde simplicem, audacem, superbum, duræ capacitatis, uelocis iræ, mendacem, luxuriosum, maliciosum, in malo præsumptuosum.

Cuius capilli in angulo frõtis sunt ualde ericĳ, et omnes eleuati, uel partim ex eis, sitq́ frons calua, significant hominẽ simplicem, & partim maliciosum cũ sagacitate modorũ.

Cuius capilli sunt multi, id est, spissi per totum caput, significant hominem luxuriosum, & bonæ digestionis, uanum, uelocis crudelitatis, pigrũ in agendis, malæ memoriæ, cupidum multorum, ac infortunatum.

Cuius capilli sunt rubei, significant hominē inuidum, uenenosum, fallacem, superbū & maliloquum.

Cuius capilli sunt ualde blundi, significāt hominem conuenientem ad omnia, amantem honorem, & uanam gloriam habentem.

Cuius capilli sunt ualde nigri, significant hominem conueniētem ad omnia, plus ad bonū q̄ ad malum, in officio & opere studiosum, secretum, fidelem, & non bene fortunatum.

Cuius capilli sunt quasi albi, uel glauci, significant hominem bonæ conditionis, & conuenientem ad omnia, timidum, uerecundum, debilem, boni ingenij, teneræ capacitatis, duram ac crudelem fortunam habentem.

Cuius capilli sunt mediocres in quantitate & colore, significat hominem conuenientē, & plꝰ tendentem ad bonum q̄ ad malum, amantem uitam pacificam, mundiciam & bonos mores.

Cuius capilli tempore iuuentutis sunt cani & calui, significant hominem mouentem sæpe ad luxuriam, uanum, audacem, instabilem, loquacem.

DE FRONTE. Cap. VIII.

FRons multum eleuata in rotundum, significat hominem liberalem amicis & notis,

ſctum, boni intellectus, alteri tractabilē, & mul
tis gratijs uirtuoſum.

Cuius frons eſt plana pelle & oſſe, et non cō
tinens rugas, ſignificat hominem de facili litigā
tem, uanum, fallacem, plus ſimplicem quàm
ſapientem.

Cuius frons eſt ni
mis parua ex omni
parte, ſignificat ho/
minem ſimplicem,
cito iraſcibilem, faci
lis crudelitatis, cupi
dum rerū pulchra/
rum, curialem.

Cuius frōs eſt be
ne rotunda in angu
lis temporum, ut oſ
ſa quaſi appareant,
& nuda pilis, ſignifi
cāt hominem boni
ingenij, & clari intel
lectus, multæ auda/
ciæ, in malo magna
nimum, cupidū pul
chrorum, munda/
norum & honoris.

Cuius frons eſt cuſpida in angulis temporū

ut

ut ossa quasi foris permaneant, significat hominem uanum & instabilem, in omnibus debilē, simplicem & teneræ capacitatis.

Cuius frons est in temporibus quasi conflata grossitudine carnis, scilicet, ꝙ habeat maxillas carne plenas, significat hominem multi animi, superbum, iracundum, & grossi ingenij.

Cuius frons est rugosa, & decliuis à medio, ut sit quasi duplex in facie nasi, siue habeat uallem, siue non, significat hominem simplicem, magnanimum, magni ingenij, & crudelis fortunæ.

Cuius frōs est magna ex omni parte, & aliquantulum rotunda ubiꝗ, ac nuda pilis, uel calua parum, uel satis, significat hominem audacem, boni ingenij & intellectus, sagacem, maliciosum magnanimum, magnæ iræ, non bene legalem & ideo facile mendacem.

Cuius frons est ualde longa, & alta in rotundum, ita ꝙ facies uersus mentum sit figurata in acutum, significat hominem simplicem, debilē,

conuenienter legalem, & crudelis fortunæ.

DE CILIIS. Cap. IX.

Cilia multum arcuata, & q̃ frequenti motu eleuantur in altum, significant hominem supbũ, animosum, uane gloriosum, audacem, minacem, cupidum pulchrorũ, & conuenientem ad utraq;.

Cuius cilia sunt deorsum declinata, cum alteri loquitur uel alterũ intuetur, quasi latenter sub eis, significant hominem ualde maliciosum, uel fallacẽ, mẽdacem, proditorẽ, tenacem, pigrum, secretum, pauciloquum.

Cuius cilia sunt rara à pilis, significant hominem simplicem, uanum, debilem, cito crudelẽ, & in societate satis conuenientem.

Cu-

Cuius cilia sunt naturaliter plicata deorsum ut quasi sint crispa, significant hominem inuerecundum, pigrum, suspiciosum, tenacem, inuidum, & in multis facile seductorem.

Cuius cilia sunt ualde breuia, & in colore alba, uel blunda, significant hominem quasi ad omnia conuenientem, debilem, timidum, facile ac cito alteri credentem & conuertibilem.

DE INTERCILIIS. Cap. X.

INtercilia significant hominem tenacem, inuidum, secretum, sagacem, ualde cupidum pulchrorum, uanæ fortunæ, & plus crudelis quā delectabilis.

Cuius intercilia sunt ualde longa, significant hominem aliquantulum duræ capacitatis, subtilis intellectus, magnæ audaciæ, multæ fidelitatis, & amicitiæ claræ & perfectæ.

DE OCVLIS. Cap. XI.

OCuli grossi & multæ aparitionis, significāt hominē, frequenter pigrū, quandoq; audacem, inuidum, partim uerecundū, & partim non secretū, tenacē, conuenientem,

uanum, leuiter mendacem, magnæ iræ, malæ
memoriæ, groſsi ingenij, & parui intellectus,
& minus ſapientem q̄ſ ſe reputat ſcire.

Cuius oculi ſunt in capite quaſi abſconſi, id
eſt, concaui intus & longinqui uiſus, ſignificant
hominem ſuſpicioſum, malitioſum, magnæ i/
ræ, peruerſi moris, ualde memorem, audacem
crudelem, facile mendacem, minacē, uitioſum,
luxurioſum, ſuperbum, inuidum & ſeductorē.

Cuius oculi foris ualde præeminent, ſignifi/
ficant hominem ſimplicem, aut ſtultum, parū
uerecundum, aliquantulum largum, facile ſer/
uitialem, groſsi intellectus & ingenij, cito con/
uertibilem ad utrunq̄ſ.

Cuius oculi acute intuentur, et ſtudioſe cilijs
declinatis, ſignificant hominem malicioſum, &
multoties ſeductorem, falſarium, ſæpe menda/
cem, inuidum, tenacem, ſecretum, impium, nec
bene legalem.

Cuius oculi ſunt
parui & rotundi cō
uenienter, ſignificāt
hominem uerecun/
dum, debilem, ſim/
plicem, cito creden/
tem dicta alterius,
groſsi ingenij, tardi
in/

intellectus, & freque͂ter crudelis fortunæ, liberalem alteri, & conuenienter uerecundum.
Cuius oculi ſunt obliqui, ſignificant hominem fallacem, ſagacem, tenacem, inuidum, iracundum, mendacem, & in multis maliciosum.
Cuius oculi ſunt uarij, & intuitu uagi, ſignificant hominem ſæpe mendacem, uanum, ſimplicem, luxurioſum, ſeductorem, cito alteri credentem, inuidum, animoſum, cupidu͂ pulchrorum, & facile conuertibilem ad utrunq;.
Cuius oculi ſæpe conniuent, & moue͂tur ante & retro, ſignificant hominem luxurioſum, inſtabilem, ſæpe mendacem, facile falſariu͂, proditorem, infidelem, præſumptuoſum, & duru͂ ad credendum alteri.
Cuius oculi in albedine aliquantulum ſunt citrini, ſignificant hominem ſimplice͂, ſæpe me͂dacem, uanum, fallacem, ſæpe luxurioſum, infidelem alteri, & conuenienter ſecretum, ualde ſui ſenſus & magnæ iræ.
Cuius oculi ſunt multi motus, aut duri, ſiue tarde intuentes, tamen acute, cum reclinatione carnis ciliorum, ſignificat hominem ualde malicioſum in multis, uanum, pigrum, mendace͂, infidelem, inuidioſum & rixoſum.
Cuius oculi ſunt quaſi rubei uel uicioſi lachrymis, uel ſanguine, ſignificant hominem ira
cun/

cundum, ſuperbum, dedignoſum crudelem, in/
uerecũndum, infidelem, mendacem, uanũ, ſim/
plicem, tenerę capacitatis, ſeductorẽ, facile piũ.

Cuius oculi ſunt ualde groſsi, quaſi ſimiles oculis boum, ſignificant hominem ſimplicem, tardi intellectus, malæ memoriæ, & groſsi nu/trimenti.

Cuius oculi ſunt in forma mediocres, tendẽtes ad nigredinem, ſignificant hominem conuenienter pacificum, manſuetum, legalem, inge/nij boni, magni intellectus, & conuenienter al/teri ſeruitialem.

DE NASO. Cap. XII.

NAſus longus, et aliquantulũ ſubtilis, ſignat hominem audacem, curioſum in factis, iracũdum, uanũ, cito cõuertibilẽ ad utrunq; debilem, & ex facili credentem.

Cuius naſus fue/rit longus & extenſus, habens punctum deor/ſum declinatum, ſignificat hominem ſagacem, ſecretum, ſeruitialem, & conuenienter alteri fi/delem, probum in agendis, et ſupplantaneum.

Cu/

Cuius nasus fue/rit simus, significat hominem impetuosum, uanum, mendacem, luxuriosum debilem, instabilem cito alteri credentē, & conuertibilem ad utrunq₃.

Cuius nasus fue/rit in medio latus, & declinet ad sum/mitatem sui, significat hominem facile mendacem, uariū, luxuriosum, uer/bosum, & crudelis fortunæ.

Cuius nasus fuerit undiq₃ grossus, et bene lō/gus, signat hominē cupidum omniū pulchro/rum, in bonis simplicem, in malis sapientē, con/uenienter bene fortunatum, fictuosum, in eis q̄ cupit secretum, & ualde minus scientem quàm se scire reputet.

Cuius nasus fuerit ualde acutus in pūcto, & mediocris inter longum & curtum, grossum et subtilem, significat hominem cito irascibilem, ualde sui sensus, facile rixosum, & dedignosum sagacem, debilem, maliciosum, seductorē, minacem, & bonæ memoriæ.

Cuius nasus fuerit ualde rotundus in extremis, & cum paruis naribus, significat hominē superbum, grossi nutrimenti, cito credētem, uanum, largum & fidelem.

Cuius nasus fuerit nimis longus, & in pūcto plus subtilis q̄ grossus, & conuenienter rotundus, significat hominem in loquendo audacē, in agendis probum, facile iniuriosum, fallacē, inuidum, tenacem, in fide secretum, cupidum alieni, & multis modis latenter maliciosum.

Cuius nasus fuerit retortus & curuatus in sursum, & longus, conuenienter habens punctū grossum, significat hominem audacē, superbum, tenacē, inuidum, cupidū, iracundum, luxuriosum, mendacem, seductorē, uane gloriosum, infidelem, rixosum.

Cuius nasus fuerit in medio eleuatꝰ significat hominem sæpe mendacem, uanum, instabilem, luxuriosum, cito credentem, importunum, ingenij boni, grossi nutrimenti, & plus simplicẽ q̃ sapientem & maliciosum.

Cuius nasus fuerit qualitate rubicundus ultra omnem speciem cæterorum, significat hominem auarum, impium, tenacẽ, luxuriosum, supplantaneæ bonitatis, grossi nutrimenti et ingenij, teneræ capacitatis.

Cuius nasus fuerit conuenienter grossus undiq;, & super punctum planus aliquantulum, significat hominem pacificum, mansuetum, fidelem, laboriosum, secretũ, & boni intellectꝰ.

Cuius nasus fuerit super punctum aliquantulum pilosus, & undiq; grossus conuenienter, & in iunctura frontis parum subtilis, significat hominem bonæ conditionis in omnibus, & conuertibilem facile ad utraq;.

Cuius nasus fuerit ubiq; grossus, nares habens latas, significat hominem grossi ingenij, et

plus ſimplicem q̃ ſapientem, mendacem, falla/
cem, ſubdolum, rixoſum, luxurioſum, inuidũ,
& uanè glorioſum.

DE ORE. Caput XIII.

OS magnum & latum ex clauſura & aperi
tione, ſignificat hominem audacem, inue
recundum, facile bellicoſum, mendacẽ, uerbo/
ſum, nouigerulum, commeſtorẽ, immũdum,
groſsi ingenij, tenacem & ualde inſipientem.

Os cuius fuerit parua clauſura & aperitio, ſi
gnificat hominem pacificum, timidum, fidelẽ,
ſecretum, tenacem, largum, uerecundũ, doctri/
nalem, & parum comedentem.

Cuius os fœtet flatu, ſignificat hominem in
epate uicioſum, ſæpe mendacem, uanum, laſci/
uum, fallacem, teneræ capacitatis, groſsi intelle
ctus, ſeductorem, inuidum, cupidum alieni, &
cõuenienter alteri largũ, nouigerulum, cito cre
dentem, & plus ſimplicem q̃ ſapientem.

Cuius os redolet flatu, ſignificat hominem
conuenientem, ſapientem, in dando & retinen/
do ſagacem, ſecretum, cupidum pulchrorum,
fidelem, cito credentem, et conuertibilem ad u/
tracq̃.

DE LABIIS. Caput XIIII.

La/

LAbia oris ualde grossa, uel nimium reuo/
luta foris, significãt hominem plus simpli/
cem quàm sapientem, cito credẽtem, grossi nu
trimenti, & conuenientem ad utrãq;.

Cuius labia fuerint conuenienter subtilia, &
non multum foris retorta, significant hominẽ
discretum, in omnibus secretum, sagacem, ira/
cundum, & multi ingenij.

Cuius labia fuerint bene colorata, & plus sub
tilia quàm grossa, significant hominem bonæ
conditionis in omnibus, & cito conuertibilem
ad utrunq;, & citius ad uirtutes quàm ad uitia.

Cuius labia non sunt bene æqualia in omni
ita quod unum sit maius altero, significant homi/
nem plus simplicem quàm sapiẽtem, grossi in/
genij, tardi intellectus, & uariæ fortunæ.

DE DENTIBVS. Cap. XV.

DEntes parui & debiles in opere, & rari &
curti, significant hominem debilem, bo/
ni ingenij, teneræ capacitatis, mansuetum, lega
lem, fidelem, secretum, timidum, uitæ breuis, et
ad utrãq; conuenientem.

Cuius dẽtes non sunt sibi æquipollẽtes quã
titate & situ gingiuarum, ita quod quidã sunt stri/
cti, quidã lati, quidam rari, quidã spissi, signifi
cant hominẽ sagacẽ, ingenij boni, audacẽ, dedi

inuidum, & facile conuertibilem ad utrãq;.

Cuius dentes sunt ualde longi & quasi acuti & aliquantulum rari, & fortes in opere, significant hominem inuidum, impium, gulosum, audacem, quasi inuerecundum, mendacem, falsum, infidelem & suspiciosum.

Cuius dentes sunt citrini, uel bruni, siue curti siue longi, significãt hominem plus stultum q̃ sapientem, grossi nutrimenti, cito credentem, turbidi intellectus, sæpe fallacem, mendacem, inuidum, cupidum alieni, & suspiciosum.

Cuius dentes sunt grossi & lati, siue declinẽt foris, siue intus, siue sint rari, siue spissi, significant hominem uanum, lasciuum, grossi nutrimenti, cito credentem, simplicem, fallacem, mẽdacem, & teneræ capacitatis.

Cuius dentes sunt fortes & spissi, significant hominem longæ uitæ, cupidum pulchrorum, duræ capacitatis, grossi ingenij, magnanimũ, multum sui sensus, nouigerulum, & cito credẽtem.

Cuius dentes sunt debiles, parui, rari & exiles, significant hominem debilem, breuis uitæ, sagacem, capacitatis bonæ, cito credentem, cõmuniter uerecundum, tractabilem, mansuetũ & legalem.

Cuius dentes sunt fortes & spissi, significant ho/

hominem longæ uitæ, luxuriosum, comedo/nem, audacem, fortem, discretum, et sui sensus.

DE LINGVA. Cap. XVI.

Lingua nimis uelox ad loquendum, significat hominem plus simplicem quàm sapiētem, grossi ingenij, mali intellectus, cito credentem & facile conuertibilem ad utraq;.

Cuius lingua balbutit loquendo, signat hominem ualde simplicem, uanum, instabilem, iracundum, cito ab ira conuertibilem, seruitialem & debilem.

Cuius lingua est ualde grossa & aspera, significat hominem sagacem, maliciosum, conuenienter seruitialem, uanum, dedignosum, secretum, proditorem, nouigerulum, timidum, impium, conuenienter sufficientem multorum.

Cuius lingua est subtilis, significat hominē sagacem, ingeniosum, facile timidum, cito credentem atq; conuertibilem ad utrunq;.

DE FLATV. Cap. XVII.

Flatus multus, significat hominē multi spiritus, & è conuerso, cuius defectus est duplex, aut ex paruitate pulmonis, aut ex uitiositate thoracis, & ideo animal multi flat⁹, est fortitudinis multæ & multi potus.

DE RISV. Caput XVIII.

RIsus abundat in ore stultorum, & habentium splenem magnam, & econuerso. Cuius bucca ex facili ridet, significat hominem simplicem, uanum, instabilem, cito credentē, grossi ingenij & nutrimenti, seruitialem & non secretum.

Cuius bucca raro ridet & breuiter, significat hominem stabilem, tenacem, sagacem, clari intellectus, secretum, fidelem & gloriosum.

Cuius bucca dure mouetur ad ridendum, significat hominē sapientem, ualde sui sensus, sagacem, ingeniosum, patientem, tenacem, studiosum suæ artis, iracundum, supplantaneum.

Cuius bucca facile ridet, & ridendo sępe tussit uel ossitat, aut torquet caput, significat hominem uarium, inuidum, cito credētem, & cō uertibilem ad utrunq;.

Cuius bucca ridendo torquetur cum derisione alterius, significat hominem arrogantē, falsum, tenacem, iracundum, mendacem, & aliquantulum proditorem.

DE MENTO. Cap. XIX.

MEntum amplum et grossum carne multa, significat hominem pacificum, mediocris capacitatis, grossi ingenij, legalem, secretū & facile conuertibilem ad utrunq;.

Cu-

Cuius mentum est acutum, & conuenienter plenum carne, significat hominem boni intellectus, alti cordis & satis laudabilis nutrimenti.

Cuius mentum est quasi duplex quadã ual/le, signat hominem pacificũ, grossi ingenij, ua/num, cito credentem, conuenienter alteri serui/tialẽ, & ualde supplantaneũ, & secretũ factorũ.

Cuius mentũ est acutũ & subtili carne, signat hominẽ audacẽ, bellicosum, irascibilẽ, dedig/nosum, timidũ, debilẽ, & aliquantũ seruitialẽ.

Cuius mentum est recuruũ cum ualle in iunctura maxillarum, & carne macrum quasi acu/tum, signat hominem pessimum, simplicẽ, au/dacem, superbum, minacem, inuidum, tenacẽ, fallacẽ, cito irascibilem, iracundum, proditorẽ, furem & supplantaneum.

DE BARBA. Cap. XX.

BArba nascitur uiro ultra 24. annum, sa/tim de die in diem, & tunc nascitur femur extra sexum. Et est sciendum ꝙ tales pili procreantur de superfluitatibus ciborum, fumositas quorum super ascendit usqꝫ ad partes maxilla/rum, uelut fumus ad foramina camini, & cum amplius non inueniat meatus apertos, quibus bene ualeant superius ascendere, sic inde exeunt in modum pilorum, qui dicuntur pili barbæ.

Mulieres penè omnes carent barba in maxil lis. Et est sciendum, quod omnes humores ex qui/ bus in uiris barba generatur, in mulieribus mē struum, quod est eis quodam meatu, & ætatis Lunæ, quandoque semel in mense, & quandoque bis, cuius exitus dicitur esse fluxus, siue super/ fluum. Istud uero cōtingit, quando mulier nō est grauida iam transacta 12. annos, & hoc mē struum quandoque ei in lac transmutatur intra mammas. Verum est quod hi humores ita subti/ les ex natura calidi sunt, quod ex eis quasi oriūtur pili aliquando in maxillis mulieris, & propriè circa os, ubi magis abundat calor, & hæc mu/ lier dicitur esse barbata. Sciendum quod talis mu lier est ualdè luxuriosa, propter calidam sui cō plexionem, est ergo fortis naturæ, & uirilis cō/ ditionis.

Mulier uero bene munda à pilis, & præci/ pue circa os, secundum Physiognomiam, dici/ tur esse bonæ complexionis, scilicet timida, pa uida, uerecunda, debilis, mitis & obediens, & è conuerso barbata.

Cuius barba est bene ordinata siue compo/ sita, & spissa pilis, significat hominem bonę na turæ, & rationalis conditionis ad omnia secun dum coniunctum, & datos mores productæ, & èconuerso.

De illis qui habent eam malè compositam, ut patet in eunuchis, qui postq̄ perdiderint ambos testiculos, ualde transmutantur à natura uirorum in naturam mulierum.

DE FACIE. Cap. XXI.

FAcies quæ sæpe sudat ex facili motu, significat hominem calidæ naturæ, uanum, luxuriosum, bene comedentem, & grossi ingenij ac nutrimenti.

Cuius facies est ualde carnosa, significat hominem timidum, conuenienter lætum, largū, discretum, luxuriosum, malæ memoriæ, cito credētem audita, & bene alteri legalem, importunę uoluntatis, in optato inuidum, & satis cōuertibilē ad utraq;, & ualde præsumptuosum.

Cuius facies est macilenta, significat hominē sagacem, fatigabilem, intellectus boni, plus crudelem q̄ pium, teneræ capacitatis & dedignosum.

Cuius facies est minuta ualde & rotunda, figuraliter significat hominem simplicem, timidum, debilem, grossi nutrimenti, malæ memoriæ.

Cuius facies est similis ebrioso, significat hominem bibētem uinum bonum, luxuriosum, uanum, fortem, qui ex facili inebriatur.

Cuius facies irascibili assimilatur, cito & ex facili irascitur, & tenet iram diu.

Cuius facies est longa & macra, significat hominem ualde audacē lingua & facto, simplicē, rixosum, superbum, iniuriosum, fallacē, durū moribus, pium, & conuenienter luxuriosum.

Cuius facies est cōmunis inter longam & rotundam, macrā & crassam, signat hominē cōuenientē ad omnia, tñ citius in bono ꝙ in malo

Cuius facies est ualde crassa & lata, significat hominem simplicē plus quā sapientē, grossi ingenij, tardi intellectus, hębetē in agendis, sępe uana gloriosum, credentē, conuertibilem ad omnia, luxuriosum, uanū, obliuiosum, in malo falsum, detractorem & supplantaneum.

Cuius facies est ualde plana, sine tumore ualde eleuato, significat hominem bonæ conditionis ad omnia, & satis amabilem, alteri seruitiale, cito credentem, non multum sagacem, satis fidelem, & plus simplicē ꝙ sapientem, ac patientem in pace communiter grauia per aduersam fortunam.

Cuius facies est aliquantulū uallata, & plus macra quā crassa, significat hominem iniuriosum, inuidiosum, fallacem, mendacē, audacem rixosum, laboriosum, grossi ingenij, uanum, ualde simplicem, & tardi intellectus.

Cu

Cuius facies est mediocris ad quālibet dispositionē ceterarū, tñ plus pinguis quā macra, signat hominē in sermone ueracē, facilē, seruitialē cōmuniter ingeniosum, sagacem & memorabilem.

Cuius facies est ualde curua & longa ac macra, significat hominem grossi ingenij quasi ad omnia bona, simplicem, tardi intellectus, & nō legalem, & ex leui occasione maliciosum.

Cuius facies est latior à frōte inferius usq; ad iuncturam maxillarū, & altior quā postea, significat hominem simplicem in agendis, & in loquela inuidum, partim timidum, partim audacem, tenacem, mendacem, uanum, fallacem, animosum, rixosum, debilem, grossi nutrimenti, & mali ingenij.

Cuius facies est bene disposita carne, colore, & suis partibus, ut oculis, cilijs, quibus fit delectabilis & placida, significat hominem generaliter bñ dispositum ad agendum uitia & uirtutes.

Cuius facies est in colore pallida, significat hominem non bene sanum, ualde maliciosum, proditorem, mendacem, superbum, uanum, luxuriosum, tenacem, inuidum, præsumptuosum, grossi nutrimenti, non bene fidelem, neq; legalem.

Cu-

Cuius facies eſt bene colorata, ſignificat hominem laudabilis diſpoſitionis, in ſua complexione lætum, cito credentem, alteri conuenienter ſeruitialem, intellectus boni, & ex facili ad omnia conuertibilem.

DE AVRIBVS. Cap. XXII.

AVris eſt hominis, & auricula cæteri animalis, et unguis eſt hominis, & ungula cæteri animalis.

Cuius aures ſunt magnæ & groſſæ ſignificant hominem ſimplicem uel ſtolidum, pigrũ, groſsi nutrimenti, malę memoriæ, duræ capacitatis.

Cuius aures ualde ſunt paruæ & ſubtiles, ſignificant hominem boni ingenij, intellectus et ſapientiæ, ſecretum, pacificum, ſagacem, timidũ, honeſtum, mundum, tenacem, uerecũdum, uanè glorioſum, animoſum, memoriæ bonæ, ſatis alteri ſeruitialem.

Cuius aures aliquantulum ſunt longę, id eſt ultra communem formam, uel amplæ ex trãſuerſo, ſignificant hominem audacem, inuerecũdum, uanum, pigrum, inſipientem, alteri ſeruitialem, pauci laboris, & multæ commeſtionis.

DE CAPITE. Cap. XXIII.

CAput magnum & bene rotundum ex o/mni parte, significat hominem secretum, sagacem in agendis, ingeniosum, discretũ, magnæ imaginationis, laboriosum, stabilem & legalem.

Caput habens gulam grossam cum collo, quod declinet uersus terram, significat hominem sagacem, tenacẽ, pacificum, secretum, ualde sui sensus, & stabilem in agendis.

Caput habens longam & magnam et deformem faciem, significat hominem fatuum, maliciosum, uel ualde simplicem, uanum, cito credentem, nouigerulum, ac etiam inuidum.

Cuius caput est ualde uolubile hinc et illinc, significat hominem fatuum, simplicem, uanũ, mendacem, fallacem, præsumptuosum, instabilem, tardi intellectus, mali ingenij, teneræ capacitatis, aliquãtulum prodigum & nouigerulũ.

Caput grossum habens latam faciem, significat hominem suspiciosum, ualde animosum, cupidum pulchrorum, sagacem, simplicẽ, grossi nutrimenti, secretum, audacem, & non bene uerecundum.

Cuius caput est grossum, & non conuenienter formosum, habens gulam curtam, & collũ grossum, significat hominem in se satis sapientem, sagacem, secretum, ingeniosum, stabilis i/

magi

maginationis, fidelem, uerace͞, & multis tractabilem.

Cuius caput est paruu͞, hn͞s gulam subtile͞ & longa͞, signat homine͞ ualde debile͞, insipiente͞, pauci cibi, doctrinalem, & no͞ bene fortunatu͞.

DE GVLA. Cap. xxiiij.

GVla candida siue macra aut crassa, significat hominem uanè gloriosum, uanum, timidum, lasciuum, facile mendacem, conuenienter sagacem, magnæ iræ, & diu dedignosum.

Cuius gula est macra & subtilis, & in qua uenæ apparent, significant hominem malæ fortunæ, debilem, timidum, pigrum, grossi nutrimenti, cito crede͞tem, & conuertibile͞ ad utraq;.

DE COLLO. Caput xxv.

COllum longum, significat pedes longos, et gracile graciles, etiam significat homine͞ simplicem, no͞ secretum, timidum, debilem, inuidum, mendacem, fallacem, indocilem, et cito conuertibilem ad utraq;.

Cuius collum est curtum, significat homine͞ sagacem, tenacem, fallacem, secretum, stabilem discretum, iracundum, ingeniosum, magni intellectus, conuenienter fortem, amantem pace͞, dominium, & omnia timida.

De

DE HVMERIS ET BRACHI is. Caput xxvi.

HVmeri macri & parui, pauidum, debilẽ, pacificum, modiciq́ʒ laboris hominem, mox credentem, atqʒ ad omnia facile agitandũ significant.

Humeri lati et magni, hominem fortem, fidelem, rudis intellectus & uictus, ualde simplicẽ, magni laboris, famelicumq́ʒ, & qui per omnia cum omnibus ex animo optat esse contentus, apertissime depingunt.

Eleuati humeri, quamuis inculpatę uitæ hominem uelint, erunt tamen illi infidelium morum, simplices, mendaces, instabiles, impudentes, martiales, cum rudis tum austeræ naturæ.

De Brachijs.

Brachia oblonga, ita ut manus genua attingant, quod euenit raro, signant audaciam, probitatem, liberalitatem, importunitatem, & adfectuum superbiam, interim tamen simplicem, debilem, & hominem parum cogitantem.

Breuium homo brachiorum, est omnino inscius, martialis, ingratus erga omnes, cordat⁹

eum/

eumq; infidelē & superbum in multis reperies.
Brachia multum crinita, siue macra, siue pinguia, & mollioris carnis, demonstrant libidinosum, debilis tamen naturæ, multis in caussis suspectum, & prouidum & maliciosum hominem.
Brachia omnino sine crine, depingunt hominem tardi intellectus, magnæ iræ, cito credētem, mendacem, facile fallacem, prouidum in malo & debilem.

DE MANIBVS, EARVM VEnis, crine & digitorum crinibus. Caput XXVII.

Longa longorum digitorum manus significat hominem domino suo ad multas aptissimum artes, & maxime in manualibus, sapientem suis in operibus, & est boni signum regiminis.
Si quis autem crassos, curtosq; digitos habuerit, hic erit inscius & amens, mendax, fortis, laboriosus, fidus tamen, paruæ iræ, & statim credens.
Mollis, macra & longa manus, hominē boni intellectus indicat, facile timidus, libenter pacificus, modestus, officiosus & seruilis, domestica in re parcus, perq; omnia docilis.
Ma-

Manus apud digitos se supercuruantes, ho/minem liberalem, officiosum, bonæ capacita/tis, prouidum, lõgæ irę, boni intellectus, & me diocrem, & cui sine omni cura arcana sunt faci le committenda demonstrant.

Si manus contra proportionem corporis, & etiam digiti contra manus lõgitudinem bre/ues fuerint, transgressorem significant, furem, secretò inuidum, & qui plenus sit omni dolo, nequitiaq́ꝫ.

Si uero manus multo maiores ad corporis quantitatem fuerint, subtilis, dolosus, astutus, loquens, irrisorq́ꝫ hic adparebit.

Breuium digitorum longa manus, pigrum sine omni cura stultum & morionem hominẽ manifestat.

Longæ manus producti & inflati digiti sig/nant phlegmaticę complexionis hominem.

Correpta manus in muliere difficilem par/tum ostendit.

Longæ manus bene dispositi digiti depin/gunt multis in operibus ingeniosum hominẽ, præsertim in furto.

Incuruata manus fortis dispositorũ rite mẽ/brorũ uitam producit, sed male disposita, cor/ripit.

Longę & subtiles manus tyrannidem in ho mine aperiunt.

Curtæ, ſubtiles, macræq́ manus, hominem loquacem dant in lucem.

Tremulæ manus in aliquid accipiendo, ſignum ſunt labilis iræ.

Si aliquis in manducando cibo, ſe inclinando, oppoſuerit, maliciosum, rebellẽ, uoracẽq́ hominem depingit.

De Venis manuum.

Magnæ, latæ & adparentes uenæ, ſignant coleram cum ſuis accidentibus.

Nigricantes & tumidæ uenæ monſtrant nigrum & melancolicum ſanguinem.

Profundæ uenæ ſignificant phlegma, quod eſt in bona diſpoſitione.

Venę mediocres aperiunt ſanguineam complexionem.

De crine in manibus.

Si quis crinitus manibus recta in menſura fuerit, & maxime ad partem pollicis, & in digitis, bonæ complexionis, maſculæq́ uirtutis ſignum eſt.

De unguibus in digitis.

Lati, longi, non craſsi, micantes, albi, rubei ungues in digitis, bonæ rationis, liberalisq́ bonitatis hominem produnt.

Vngues ualde longi, non tamen lati, hominem ſapientem, fortemq́ manifeſtant.

Incuruati ungnes hominem impudicum, furacemque depingunt. Et si huiusmodi ungues multum macri fuerint, sapientem signant hominem, febrisque pacientem.

Correpti ungues hominem peruersum et contrarium semper, denudant.

Gilui, nigri, acuti, & ferè rotundi ungues, libidinosum, scortorumque amatorem aperiunt.

Et si quis in unguibus parua aliquot albicātia habuerit signa, demonstrāt bonos amicos, bonorūque accessum temporalium. Sed si adparuerint nigra, sunt inimici, damna, & quem omnis ciconia mordet.

DE PECTORE, VENTRE, ET dorso hominis. Caput xxviij.

LAtum & magnum pectus, fortem, audacem, superbum, tenacem, iracundum, auarum, infidelissimumque hominem insigniter notat.

Angustum, in medio tamē eleuatum pect⁹, subtilis spiritus, maximi intellectus, boni consilij, ueracem, purum, prouidum, sapientem, pręcipitis iræ, arcanumque hominem depingit.

Pectus aliquo modo crinitum, luxuriosum, callidum, liberalem, duræ perceptionis, laboriosum, alijsque seruilem hominem colorat.

Macrum ſine crine pectus, timidum, laudatę uitæ & intelligentiæ, pacificum, duræ intelligẽtiæ, ſermonisq́ auſteri hominem ſignificat.

Mediocre in pectore anguſtum corpus uult ſublimem intellectum, bonumq́ conſilium.

Latum cum humerum tum dorſi groſsitudine pectus, audaciam, probitatem, ſapientiãq́ demonſtrat.

Mediocre cum pectus tum dorſum ſignum eſt rigidæ & naturæ & infidelitatis.

De Ventre.

Si alicui eſt magnus uenter, hic non ſtudet libenter, ſuperbus, amãs libidinis, infatuatus, purus, piger, magnanimus, fallax, mẽdax, & parcus omnino.

Sed paruus, interim tamen extentus uenter, laborioſum, aſtutum, conſtantem, difficilis perceptionis, aſt boni intellectus hominem præſcribit.

Si alicui uenter ab umbilico uſq́ ad uerenda fuerit crinitus, hic erit loquens, audax, aſtutus, boni intellectus, timidus, alti cordis ſeu pectoris, infortunatus tamen.

De Dorſo.

Crinitum, macrum, ualdeq́ eleuatum tergum, inuerecundum, malum, malæ intelligentiæ, debilem, modici exercitij & pigrum hominem protrudit in lucem.

Craſſum & pingue tergum, fortem, rudis et groſsi cibi, pigrum, multiq́ꝫ doli hominem depingit.

Subtile, latum, plus macrum q̃ꝫ pingue tergum, debilem, cito credentem, timidum & tamen bellicoſum hominem notat.

DE CARNE, COSTIS ET CVTE HOMINIS. Caput xxix.

CAro per omne corpus molle, debilẽ, formidoloſum, boni intellectus, indocibilem tamen, modici cibi, fidelem, uariæ ſed maxime aduerſæ fortunæ hominem demonſtrat.

Pinguis & alba caro, uanæ gloriæ, obliuioſum, fatuum, ſine cura in omnibus rebus, pauidum, pudicum, aſtutum, malitioſum, mendacem, difficilisq́ꝫ fidei hominem depingit.

De Coſtis.

Coſtæ carnoſæ & pingues, fortem, tardum, ſimplicemq́ꝫ hominem denudant.

Si alicui uero paruę, ſubtiles & macræ coſtę fuerint, hic erit infirmus, debilis, magni impaciens laboris, malus, aſtutus, et iniuſtus ad bonũ

De Cute.

Dura & aſpera cutis, fortem, cordatum, peruerſum, rudis ſenſus, ſuperbum, inſipiẽtem, uariæq́ꝫ fortunæ hominem inſigniter prodit.

Mollis uero & munda cutis, mollisq́ carnis rosea, maxime in facie, denotat hominem optimæ complexionis, in quo bene dispositus dominatur sanguis.

Alba & carnosa cutis est phlegmatica & humida.

Spadicea & in parte rubea, est colerica & calida.

Nigra & pallida est melancolica & exusti sanguinis. Si uero rugosa & plena uenis fuerit cutis, est colerica. Teneris uero & alba phlegmatica.

DE COXIS ET LVMBIS.
Caput. xxx.

CRassæ, erinitæ, & erectæ coxę, signant hominem fortem, ineptumq́ ad partum.

Coxæ subtiles & quodammodo crinitę, notant hominem tardæ libidinis, & indispositum ad partum.

Lumbi omnino indispositi, non ualde graciles sed stricti, demonstrant debilem hominem, aliquando uel nunq̃ uirilem, citoq́ conuertibilem.

Lumbi rubei signum insipientiæ, multæ iræ denotantq́ mœstum, inuidū, uenenosum, fallacem, superbumq́ hominem, qui de omnibus male loquatur.

QVID GENVA, CRVRA, ET tibiæ hominis uelint. Caput xxxi.

PInguia genua uolunt hominem liberum, timidum, facilem, adq; laborem inusitatū, Genua macra depingūt audacē, usitatumq; hominem.

Crura.

Rudia in carne & ossibus, crinitaq; crura, fortem audacem, tardum, pigrum, duri intellectus, securumq; hominem deliniant.

Subtilia & non multum crinita crura, debilem, formidolosumq; hominem figurant.

Sine crinibus crura castum hominem, debilem, & formidolosum monstrant.

Omnino crinita crura, luxuriosum, simplicem, inconstantem, malæq; hominem humiditatis aperiunt.

Tibiæ.

Tibiarum subtilitas inscium, libidinosumq; hominem manifestat.

Tibiarum ruditas fortitudinem, audatiā'q; homini subministrat.

Earundem uero latitudo fortitudinem corporis suppeditat.

DE PEDIBVS, EORVMQVE unguibus, calcaneo, & planta pedum. Caput xxxij.

RVdis de carne pes, longus, duræq; cutis, simplicem, fortem, rudis cibi, duri intellectus, sineq; cura hominem suis depingit coloribus.

Subtiles & macri, mollisq; pedes cutis, boni intellectus, formidolosum, debilem, astutum, usitatum, parui laboris, citoq; credentem hominem manifestant.

Pedes parui & pingues infirmum denotant hominem.

Pedes parui & graciles libenter malos pronunciant homines.

De unguibus pedum.

Subtiles, longi, boniq; coloris ungues, bonæ sanitatis et regiminis hominem ostendunt, quiq; cibos non admodum amet salsos.

De Calcaneo.

Calcaneum paruum & macrum notat hominem formidolosum, timidum, debilemq;.

Calcaneum pingue & magnum, securũ, fortem, cordatum, laboriosum, plus stultum quã sapientem depingit hominem.

De Planta.

Sub planta pedis sunt liniæ, quemadmodũ in manibus, & si alicui multæ & longæ liniȩ in planta fuerint, aduersitatẽ in uita denotant, paupertatem, mœstitiam & laborem præsagiunt.

Liniæ breues malum omni modo notant.

Si cutis plantæ rudis fuerit, hominem fortē pronunciat. Si uero ſubtilis, debilem depingit hominem.

DE GRESSV HOMINVM.

Caput xxxiij.

SI greſſus hominum cum obambulant, fuerint tardi & ampli, deſignāt malam memoriam, rudem intellectum & turbidum, tenacē/ꝗ, & modici laboris, non cito credentem hominem protrudunt.

Si uero ocyores & parui fuerint, citum in ſuis operibus, duriꝗ ſenſus hominem præſagiunt.

Ampli & diſsimiles greſſus, ſimplicem & tamen uulpinum hominem produnt.

Hæc de Phyſiognomia dicta nunc ſufficiant.

ANDREAS CORVI IOANNI Franciſco Conzahe, Mantuę Marchioni optime merito, ſumma cum reuerentia. S.

LIbrum de Chiromantia, princeps undequaꝗ ornatiſsime, ſuperioribus annis tuę Celſitudini dicatum, in publicum ædere conſtitui, multis me probis, & amicis uiris roganti/

bus & cogentibus. Cui honestißimæ petitioni non utiq; concesißem, ni tuũ faustißimum & Martium nomen præscriptũ, tam opus, q̃ ope ris autorẽ, suo quodã ueluti patrocinio ab ob/ trectatorũ morsibus uindicaret. Quare sicuti antea (ut par est) omni uirtutũ genere refertis/ simũ reuerẽter adiuit intrepidus, ita nũc quoq; in confertißimã omnifariã populi turbam, tuo ille fultus clipeo securus prodeat. Quo præsidi o geminæ Palladis, hoc est, Martis, rebus tuis quã pulcherrime gestis, Appollinis tuo fauore & magnificentia, geminum trophæũ compara sti. Vale.

ANDREAE CORVI MIRANDVLANI, SIN/ gularis uiri eruditionis opus in Chiroman tia rarißimum.

ARtem Chiromanticam ab excellentißima Philosophorum schola collectam per scri pturæ theoricam, & manuum suis cum lineis, figuras, diuersa in capita distinguemus cum su is montibus & rimulis, qui in manibus eueni/ re poßunt, atq; ex ipsis uarias significatiões ua rios iudicantes, effectus cognoscimus. Primũ igi

igitur ſcire debemus hominis manum quinq; in digitos diuidi, ex quibus primũ, duobus nodis ſeu iuncturis conſtantem pollicem appellamus. Alterum tribus nodis indicem uel demõſtratiuum, tertium medium, quartum annularem, quintum poſtremo auricularẽ uocamus. Aduerte aũt unicuiq; horũ digitorum ſubeſse montẽ, qui ſinguli nomina propria ob uariã in uita humana ſignificationẽ ſortiti ſunt. Pollicis mons, Veneris dicitur, cuius hæc eſt figura, ♀. Mons indicis, Iouis uocabulũ cum hac ſua nota ♃ obtinet. Medio Saturni nomen, ipſi uſq; hanc figuram ♄ aſcribimus. Solis montẽ indici ſubiectum dicimus cũ hac ſua adſcripta figura ☉. Auricularis montem poſsidet Mercurius cũ hac ſua figura ☿. Scrie autẽ licet in ipſa manu multas eſſe lineas, quarũ primam appellamus reſtrictam. De ea primũ dicemus, nõ quia in humana uita ſit principalis, ſed quia prima eſt in cõpage manus & brachiĳ, quo in loco ſunt aliquãdo duæ uel tres, quas oẽs reſtrictam uel reſtrictas, aut reſtrictæ lineas nuncupamus. Ipſæ uero humanæ uitæ ſignificãt fortitudinẽ, aut debilitatẽ, aut longitudinẽ, breuitatem, & qua in ætate ſit fœlicius, aut infœlicius, homo acutus, & quod de ualitudine bona &

corporis dico prosperitate, idipsum de diuitijs & fortunæ successu intelligas, id est, de fortunæ bonis, qualia sunt diuitiarum copia & inopia. Nomẽ uero huius lineæ diximus, est stricta uel iunctura manus, eò q̄ in ipsa iunctura forma/tur manus ab ipsa brachij rotunditate in plani ciem descendens. Ideoq́ ab ea tanquã à primo principio auspicati sumus, & ita deinceps sequi mur de fortioribus & principalioribus loquẽ/tes.

Altera quæ uitæ linea, uel cordis linea, uel dextræ triangulus nuncupatur, ab ea quã pau lo post declarabimus, media descendens mon tem pollicis ambit penè ad restrictã usq; & ipsi us manus iuncturam. Eam uero quæ à uitę li nea incipit per palmam transiens in percusio/nem manus & montem recedens capitis aut ce rebri, aut mediam naturalem, trianguliq́, sini stram appellamus lineam. Mensalem autẽ di/cimus illam, quæ sub auricularis montem inci piens, per palmam manus præcedit, tenditq́ in indicis uel Iouis montem. Aliquando conscen/dit ipsum montem, aliquando cum capitis li/nea coniungitur, aliquando intra indicẽ & me/dium cadit, & aliquando duobus, aliquãdo tri bus ramis extenditur, & unusquisq; ramus di/uersos ramos, & diuersa obtinet significata, & ali/

aliquando in speciem rami, seu palmæ, ad Io/ uis tendit montem.

Alia est linea quæ à restricta uel iũctura ma nus recedit, palmæ & digitis occurrens, prospe ritatis uel Saturni linea adpellata, hæc cæteris li neis suffragatur, quæ propria uirtute carerent, & aliquando ab ea linea ramus oritur, quæ pe nè per transuersum manus extenditur, cumq́ media naturali coniungitur, hęc est causa, ut in manu triangulus formetur. Hæc linea ulterius aliquando non adparet, & basis trianguli dici/ tur. Aliquando ad mediam usq; protenditur, neq; progreditur. Aliquando usq; ad Saturni montem procedit, propè medij iuncturam, & aliquando ad uitæ lineam coniungitur, in cuius medio, aliquando cum duobus, aliquando cũ tribus ramis conspicitur, uersus mediam natu/ ralem tendentibus, & aliquando in manus cõ/ cauitate dispergitur. Et quando hæ lineæ con/ uenienti proportione concurrerint, quædã tũc latitudo relinquitur, seu spacium, inter mediã et mensalem, quod triangulum, seu manus mẽ sam adpellamus, & huius spatij finis, quod in dorsum tendit, manus percussio dicitur, quan/ do ad auricularis montem adpropinquatur.

Scias tamen eius nomen mutari, nam eo in loco aliud significatum efficitur à primo diffe/ rens,

reus, ibi enim nonnullæ adparēt rimulæ in suo occasu, quæ canū morsiones significant. Similiter spacium huic contiguū, quod extra triangulū usq; ad iuncturā manus descendit, manus montē dicunt, nonnulli aūt manus pinguedinē non montis nomen, nos autem Lunæ montē nominabimus, quoniā in eo quędam inueniuntur rimulæ, uel lineæ, nauigationem & fortunæ uarietatem in rebus aquaticis iuxta ipsarum linearum bonitatem uel maliciam significantes. Et quia Luna præest aquis, hic mons recte Lunæ censebitur, cuius talis est figura ☽.

Tertium est spaciū huic proximum à tribus lineis inclusum, media scilicet, uitæ linea, & ea quam basim trianguli diximus, hoc media in manu positum, Martis triangulum cēsemus adpellandū, huius tale est signū ♂. Designabimus autē in huius operis principio, manum supradicta omnia continentē apertius, quando cœperimus disponere res omnes sigillatim in diuersis signis, q̄ in manu hominis uideri possunt. Sed prius omnia scriptꝑ prænotabꝑ, ut facilius lineæ in manu positæ intelligantur. Quarū manū quinq; in partes secabimus, ut sequamur ordinem propter digitos & earum montes, & in alias sex partes propter lineas quæ uideri possunt in manu. Et quoniam dictæ lineæ ha/

habent inter se tres principales, quæ aliquãdo duplicatæ uidentur, & ab illis semotæ, hæ aliquando continuæ sunt, aliquãdo fractæ & discontinuæ, sicut plerunq; suis in adparitionibus conspicimus, & earũ unaquæq; talis, aut talis lineæ soror appellatur. Hæc omnia clarissime hoc in opusculo aperientur, quod scientię & artis Chiromantiæ Theoricam adpellabimus, et eam diuersos in tractatus diuidemus. De montibus prædictis & lineis & rimulis loquentes, quas in manu natura produxit, & significata producunt ex accidentium diuersitate in humanis corporibus uiuentium. Eueniunt autem omnia ex diuersa potestate, & influxu cœlestiũ corporum ad hæc inferiora, ut etiã asserit Ptolomæus, Hali, Albumasar. Ipsos deinde tractatus diuidemus in plures manus unius cuiusq; lineas describentes, & earundẽ significata declarantes multo clarius q̃ in procemio. Sed quia primo à naturalibus lineis incipiẽdum est, quæ potestatem & trium principalium membrorũ uirtutem significant in humano corpore. Quorum cor primũ, quod est uitæ principium. Alterum epar, quod uiuificandi cordis est caussa, ipsum enim cibum digerit, sanguinẽ rectificat, cordi alimentũ afferentẽ. Cerebrũ est tertium, quod motũ homini & intellectũ adfert, nos ideo à p̃dictis lineis incipimus hunc in modũ.

widerschlag.
der tisch
3
oder quadr.
4
Lebens lini.
trian
Gluck lin
Restricta.

Humana manus à natura facta est tanquam instrumentorum instrumētum in humano corpore et organorum organum, quemadmodū omnes asserunt philosophantes, & pręcipue Aristoteles. Eius enim officium est omnibus humani corporis partibus inseruire. Qua ratione omnium membrorū uirtus in humana generatione cōcurrit, ideoq; iam dictum fuit, quod totius corporis humani cōplexio in manu conspicitur. Igitur unumquodq; membrum aliqd in ea signum, uel magnum, uel exiguum, iuxta eius membri potestatem aut uirtutem immisit, ideoq; manus ipsa diuersis est obsignata lineis & rimulis, ex quibus ipsi Chiromantici de hominis cōplexione, ab alijsq; omnibus accidentibus iudicant, quæ in humana uita succedunt, ueluti ex signis à natura factis in humanæ generationis principio, ob uirtutem manui ab omnibus membris datam. Posset hoc loco quispiam inquirere, cur in manu quatuor sunt principales lineæ, cum tria tantum sint principalia membra ad corporis gubernationem & ipsius uitæ conseruationē, quæ sunt cor, quemadmodum diximus nutriendi, & uniuersi corporis restaurandi, pariterq; naturalis caloris principium. Secundum est epar, quod nutriendi & sanguinem rectificandi, totiusq; restaurādi cor

D poris

poris est principium. Tertium est cerebrum, quod corpori dat sentiendi principium & homini motum, horum igitur singulum in manu signum. Cor enim sua uirtute lineam in manu produxit, uitæ scilicet, uel cordis adpellatã, & ipsum cor uitæ principium significantẽ, qua cognoscimus quantum temporis homo sit uicturus, quot'q; ægritudines habiturus. Eodem modo & epar lineã suam producit ueluti cor, à manus descẽsu ipsa oritur, & sæpe ex una parte cum uitę linea suo in principio coniungitur, altera uero ex parte cum capitis linea, uel media coniungitur, aliquando ibi desinit, aliquando uero ad medium usq; digitum protẽditur, seu eius montem quadriangulum & mensalẽ, & mensalem lineam prætergrediens. Tertia est linea, quæ à capite descendit, & cum uitæ linea incipit, aliquãdo enim cum ea ualde est cõiuncta, aliquãdo autem separata per medium manus, ut plurimum transiens, ex qua ut pręfati sumus, efficitur Martis triãgulus. Et quia stomachus cum capite communicat & quandam connexionem habet, etiam huiusmodi linea à stomacho procedit, & capitalis uel stomachalis linea adpellatur. Quarta à totius corporis uirtute progrediens mensalis dicitur, cuius principium est inter percussionem & Mercurij uel

auri/

auricularis montem, quæ ut diximus, aliquan do tribus, aliquando duobus ramis, aliquãdo sola & nuda, aliquando in palmæ speciem pro greditur, sed ut plurimum indici sit proxima, a liquãdo inter medium & indicem procumbit, aliquando uero cum capitis & uitæ linea con-iungitur, frequentissime autem inter hanc & li neam capitis spacium relinquitur, quod mensa manus, uel quadrãgulus uocatur. Sed tale spa-cium non semper inuenitur, præcipue quando hæc & capitis linea uniuntur, adeo ut ambæ u-na sola efficiantur. Scias autem hoc spacium à splene produci, ideoꝙ quando rimulis impedi tum, & quod in modo confusum fuerit, gaudi um, risum, & splenis sanitatem significabit, sed oppositum quando tortuosum fuerit. Sunt ue ro & exiguæ quædam aliæ lineæ, quarum u-naquæq; soror, talis uel talis nuncupatur.

Quando uitæ linea longa & continua & bẽ ne colorata fuerit, uitam diuturnam paucis cũ ægritudinibus præsagiunt, quando secus fue-rit, contrarium omnino censendum.

Quando uirtus uitalis debilis fuerit lineam pariter producit subtilem & debilem & fractã aliquando, quando autem & fortis & bonæ complexionis uirtus ipsa fuerit, dictam lineam longam & latam producit, & bono colore dis positam.

uordis linea

Cordis linea quando lõga & lata fuerit, uirtutem uitalem uigoris ingentis denotat, oppositum quando minuta & breuis. Eandē quoque lineam continuam, non autē discontinuam esse oportet, ipsa enim disiunctio procedit à sanguine sua propria causa, cor & cætera membra uiuificante. Quamobrem proportionem & in humoribus temperamentū significant, & quãuis cordis linea ingens & crassa esset, & discontinuam uirtutem uitalem in principio fortē fuisse significat, in temporis tamen processu defuisse, ex sanguinis & humorū intemperie. Oportet igitur in distantia & propinquitate debitam habere proportionē ad epatis lineam uel prosperitatis, hoc est, ne ualde aut propinqua sit, aut remota. Si enim remota nimium esset, epar à corde, sua in natura remoueri significat, neque habere cum eo debitam cõuenientiam, sanguinemque qui ab epate generatur, minime sua in proportione ad ipsius cordis nutrimentum cõuenire, quod si nimium esset propinqua magnam sanguinis designant multitudinem, cordis calorem facile suffocaturum, ideoque duæ illæ lineæ modeste distare debent. Neque ignorandum, si breuis, gracilis & pallida esset, stomachi & epatis debilitatem, calorisque naturalis in epate defectum indicare, quare ab ea generatus sanguis

non

non erit iusti nutrimenti uniuerso corpori. Cõ cludendum igitur in homine diuturnæ uitæ fu turo, lineam uitæ seu cordis longa & lata & ab epatis linea decenter abesse necessario euenire, & ꝙ ipsa epatis linea, sit quantitatis debitæ & coloris boni. Et quando in linea capitis ad uitæ unũ o. uel duo o o. inueniuntur, unius, uel duo amborum oculorum amisionẽ significat, hoc est, si unum fuerit o, unum, sin duo, tunc etiam ambos amittet. Idem obseruato in mẽsali & ca pitis linea. Et qm̃ raro dicta signa o o. inueniũ tur, & in omnibus tamen manibus deberẽt in ueniri, nam omne membrum signum peculia re debet ipsa in manu habere, quemadmodum diximus. Verum illud optime tenendum, cor poris uirtutes ab intelligentijs & uirtutibus cœ li gubernari, & etiam eorum fluxibus à prima causa procedentibus, hoc est, prædictarum in telligentiarum eos mouentium potestate. Qua tuor uero sunt uirtutes ad hominis essentiã ne cessariæ, id est, cordis uirtus uitalis, naturalis, e patis, animalis, cerebrl, & totius corporis gu bernatrix uirtus à tribus partibus cordis signi ficat epatis & cerebri manans. Hæ sunt corpo ris principales uirtutes, aliæ quorundam mem brorum uirtutes, ueluti oculorũ, potius ad de corum, ꝗ̃ ad necessitatem destinantur. Natura

Lang lyf

Dy

igitur uniuersalis cœli ingenti afficitur solicitu/dine ad eas primarias uirtutes producendas, earum quoq; signa, hoc est, principales lineæ earum potestate & ui producuntur. Sed aliarum quæ ad uitæ necessitatem minime conferunt, non est adeo natura ipsa superior solicita. Ideo q; haud semper eorum signa in manu produ/cit, sed solum quando iudicare uoluerit conspi cuum aliquid, uel bonum, uel malum eo in mẽbro præter tria principalia nominata. Quam/obrem unaquaq; in manu quatuor primariæ lineæ semper existunt. Reliquæ uero lineæ ali/quando & adsunt & absunt, & quando adfue/rint aliquem semper effectum, seu bonũ uel ma lum indicabũt. Quare hæc scientia Astrologię subiecta est, iam uero eorum signorum signifi/cationes declarabimus. Bene igitur linea cor/dis lata fuerit longa, & bona proportione dis/posita. Similiter linea epatis, capitis autem te/nuis & exigua diuturnam uicturum uitam ho minem denunciat, dementem tamen, & exigui futurum intellectus. Causam huiusce rei iã dixi mus, quod uitæ uel cordis linea decenti propor tione quando fuerit disposita & formata, lon/gæ est uitæ indicium. Capitis uero linea breuis & tenuis, cerebri uirtutem debilem demõstrat, unde stultitia manat & intellectus modicitas.

Quan

Quando linea capitis uersus restrictam sit bifurcata & non continue recta, hominem statū tentare significat duplicem, neq; in unū cor potest se occupare tamen, sed abit ipse in diuersa. Si autem uersus mōtem manus tetenderit prope restrictam, cogitatus suos ad pessima detorquebit, & absq; timore diuino ab ingenti habēdi cupiditate ipse detorquebitur. Quòd si percussionem uersus bifurcata conuenerit, bonam in partem cum timore diuino & uirtutis amore mores commutabit. Quādo autem in ea cōtinuatio nulla fuerit, sed obliqua disiunguntur, signum est in uirtute ipsam lineam producente debilitatem inesse, potestate carentem.

Denotatur igitur cerebri animalem uirtutē esse debilem, ex quo etiam sequitur huiusmodi uoluntate ad diuersas cogitationes mutabilem esse, tam bonas quàm etiam malas. Et epatis linea quando longa, lata & splendida, colorata fuerit, diuturnam uitam, et bonam signat cōplexionem, oppositum uero, si breuis, tenuis et colorata fuerit.

Epar unum est ex primarijs membris ad uitæ conseruationē, à quo sanguis, uniuersū corpus nutriēs, emanat. Si igitur q̃ ab eo ducit originē bona erit proportiōe disposita, signū est quoq; optimæ dispositæ proportionis in epa-

te, ad optimi ſanguinis generationem, Qua in re hoc ueluti maximũ quoddam præceptũ ſeruandum eſt, optima eſſe quodcunq; membrũ diſpoſitione adfectum, quando etiam ab eodẽ emanantes lineæ decentiſsime fuerint deductæ, effectum enim cauſæ adſimilari eſt neceſſe. Sed huiuſce rubedo lineæ, purum & nitidum ſignificat ſanguinem, & ex conſequenti corporis reſtaurationem, à quo uita procedit diuturna, ꝙ ſi diſiuncta ſit, coloreq́; debilis, ob malam epatis diſpoſitionem, malum ſanguinem generantis, oppoſitum ſignificabit, ideoq́; imperfectã producit lineam, & quando epatis linea breuis fuerit & diſcontinua, multa cũ rubedine, ea parte qua ad epatis lineam uergit, capitis ægritudinem notabit ab epate manantem. Quando autem ſuo ſit in principio accedens ad uitæ lineã, ægritudinem in corde ab epate factam ſignificat. Quando triangulus decenter fuerit diſpoſitus, & æquali bonitate proportionem ſeruauerit in lineis, hominem longæuum ſignificat futurum & probum, præcipueq́; quando anguli acuti fuerint, pulchraq́; proportione diſpoſiti, ꝙ ſi oppoſitum fuerit, oppoſitũ quoq; in uita & moribus ſignificat. Quando aũt mẽſa longa & palmulis ramorum in palmæ ſpeciem uerſus mõtem Iouis ♃ uariata fuerit, & ho

minem

triangulus

minem corporis ad ſanitatem diſpoſitũ, & ad animi bonitatem deſignat, eadem eſt cum prænominatis ſententia lineis, hæc enim linea ab omnibus corporis membris deſcendit. Quamobrem ſi inſignibus notis prædicta fuerit, totius corporis bonitatem, & animum denotabit perfectum. Aduerte autẽ ꝙ ſi dicta linea inter indicem & medium finiuerit, diuerſos effuſionis ſanguineæ effectus poteſt ſignificare, aut capitis ictus, aut uentris fluxus, aut deniq; in fœminis, mortis periculum in puerperio, aut per uuluam ſanguinis effuſionem cum mortis periculo. Quando autem menſalis linea manum dextram tranſgreſſa fuerit ſine ramis, ſæuũ hominem, ſuis in rebus inconſultum, indignabũdum, aliquando omni ſpe deſtitutum. Quòd ſi cum uitæ & capitis linea coniuncta fuerit, aut etiam media naturali, maximam choleræ copiam ſignificat, martium hominem, prauæ cogitationis, & ad homicidia perpatranda inclinatum. Scito autem ꝙ omnis linea quæ à longitudine debita & proportione recedit, fit & generatur à calore ſuperfluo, & tũc pręcipue quãdo loca ſibi inpropria occupauerit. Quãdo autem dictas mutationes effecerit, martium ſignificat hominẽ, & ꝙ cæteris hominibus uult dominari ſæuitia & homicidijs, qualis eſt Choleri

corum natura & pugnantium, & quando prę cipue cum uitæ linea coniungetur uerbis & blā ditijs hominem efficit mendacem & decepto/ rem. Non est autem ignorandum, quando li/ neæ manus non fuerint decenti proportione se cundum naturales situs & loca dispositæ, natu ralis uel præternaturalis potius caloris debilita tem esse indicium est, & quando linea mensalis ab hoc situ uel suo naturali abit loco, inq́ꝫ capi tis lineam tendit, naturalis caloris humano in corpore defectum significat, ipso à capite incipi entē, ex quo huiuscemodi homines exigui sunt intellectus & discretionis, & semper falsa detinē tur imaginatione, qua alios frequentissime de/ cipere credunt, quod euenit ingēti ex cerebri sic citate, quæ à calore & supernaturali superflui/ tate descendit, & quemadmodum diximus, li/ nea mensalis à totius corporis uirtute manat. Omnia enim accidētia humano in corpore ad uenientia inde sumuntur, & quoniam animali homini præcipue duæ insunt uirtutes, id ist, ira scibilis, qua externa uitantur nocumenta. Alte ra est concupiscibilis, qua sequimur delectabi/ lia inimici, à quibus nocumēta eueniunt per ira scibilem partē intelliguntur, unde inimici pars inferior ascribitur, superior autem ipsius cor/ dis intrinsecæ uirtuti, qua naturales inclinatio/
nes

nes capiuntur, hæc autem quam plurimum ex Chiromantica disciplina è splene manat. Cum uero mensa manus quæ inter mensalem & mediam naturalem iacet, in medio fuerit angustior, parcum & auarum denotabit hominē, sed latior modicam in sumptibus mensuram, imò & prodigalitatem commonstrabit, hominem quoq; nimium credulum, & plærunq; ob credulitatis nimiæ uitium deceptum. Quando autem mediocris fuerit, hominis libertatē pollicebitur, & cum manus mensa integra sit, & in manu pateat, ipsius corporis, uel hominis complexionem, prout ipsa tendit in diuersa. Nam sicuti docuimus, mensalis linea toto ex corpore suum habet significatum. Linea igitur capitis lineæ admota, naturalis caloris defectū mōstrat, quippe cum haud debite dictas lineas dilatare potuerit, pariter quoq; oppositum fuerit, quando nimium distantes uicissim inueneris, ipsum calorem superfluum significabit. Cum uero mediocris fuerit interstitio disiunctæ, caloris temperamentum patefacient, qua in re illud aduertendum, quòd quemadmodum frigida nimium complexio, dictæ mensæ, angustiam generat, multam in homine auaritiam denotantem, & hominis pusillanimitatem, ita si sit ingens nimium distantia ipsius men-

sæ,

ſæ caloris abundantiam in humoribus declara
bit, qua ex re immenſa prodigalitas quædam
& credulitas in homine efficitur. Quando aũt
dicta menſa debita cum diſtantia fuerit propor
tione diſpoſita, regimen & frugalitatem ſignat
in hõine, ipſum deniq; liberalem, temperatũ,
uirtutis cupidum, & Deum timentem. Et quan
do manus menſa uerſus percuſsionem lata fue
rit, & ſuperiore in parte anguſta, hominem in
prima ætate nonnihil prodigum, ſed in ſene/
ctute auarum. Oppoſitum autem erit, ſi oppo
ſito modo ſeſe habuerit, In medio autem, quan
do fuerit anguſta, & in extremitatibus lata, pri
ma in ætate prodigum, in media auarum, de/
niq; in ſenectute prodigum ſignificabit, ſeu po/
tius liberalem, quandoquidem ſit ea in ętate cõ
ſilñ maturioris. Deſcenſus manus humanæ ui/
tæ principium denotat, ſiquidem paruo exigu
óq; naſcatur corpore & intellectu. Continue
uero procedit cum intellectus, operum, morũ
deniq; omnium augmento uſq; ad mortẽ, ma/
gis autem uel minus iuxta cœleſtium corporũ
influxus, quo ad corpus & eius membra, quan
tum uero ad intellectum, ſi animæ organũ pro
portione congrua diſpoſitum & perfectum fue
rit ipſum in partem exiguam habent cœli pote
ſtatem imò nullam, Siquidem noſtra eſt libera
uolun

uolũtas, & libere suo ex desyderio operatur. Itaq; manus descensus uitæ principium, ascensꝰ autem finis, id est, senium.

Medium ipsius manus, inter ascensum & descensum positum, uitæ nostræ medium significabit, & ideo qua in parte manus lineæ prædictæ fuerint in ipsa uitæ ætate, significata etiam sua demonstrari significabunt, ut liberalitatis, uel contra prodigalitatis, & hæc sint satis quantum spectabat ad linearum principalium significata, sunt enim & aliæ non principales lineæ, quæ adeo ueram significationem minime habent, neq; etiam naturalis ratio de illis quemadmodum de principalibus reddi potest, de quibus maior est naturæ cura & sollicitudo, cum omnes naturales potentiæ ad humanæ uitę fauorem operentur, ueluti re ipsa à natura effectæ. Semper enim perfectissimam rem quanq; nititur efficere, quare mirum in modum studet mitigare ac temperare nimium superfluas partes, quę ipsa in humana uita accidunt nimio ex frigore uel calore, sicut superius est dictum, & etiam in manuum significationibus declarabitur, & suarum linearum, multo apertius sigillatim de omnibus signis loquentes lineis, scilicet rimulis, montibus, digitis, crucis aut stellæ, aut similium deniq; rerum signis. Insuper addam

quo

quoq; triangulos, quadrangulos. Postremo multos angulos diuersa ratione formatos. Aliquando heptanguli, aliquando hexanguli, aliquando autem nulli omnino conspicuuntur. Aliquando quatuor in manu naturales lineæ non reperiuntur, nam aliquibus prosperitatis, aliquibus media naturalis, aliquibus mensalis deficit linea. Nonnulli quaternos tantum digitos habent in manu, qualem ego noui quempiam. Quod ex naturæ defectu potest euenire, & cœlestium corporum ædificio. Senos nonnulli digitos habent, quod etiam uidi aliàs, copiosa nimium abundante materia.

Nunc superest de manuum Physiognomia & suis actibus dicere, de quibus etiam in man⁹ figuratione cum subiecta expositionis nota dicemus. Primo igitur sciendum, nimium breuem manum, ex frigiditate & humoribus pinguissimis procedere, manumq; longiusculam ac digitos hæbetiusculos, hominem lẽtum, tardum, & phlegmaticæ complexionis significare, & quando fœminam digitos oblongos, & manum curtam habere deprehẽderis, propter uuluæ curtam fissuram, difficile parituram significat. Quando autem manus palmam inueneris longam, digitosq; ad proportionem debitam ipsius manus longiores, et quod tactu non mol/

mollis, ſed dura potius inueniatur, hominē ad multa mala opera ingenioſum ſignificat, furē præcipue & uitioſum, & quando concauā manum, tactuq́ ſolidam & bene articulis compactam inueneris, uitæ longitudinem, ſed multa hominem malitia deturbatum notabit. Quòd ſi male eſſet compacta articulis, uitæ breuitatē, hominemq́ nummorum accumulatorem ſignificabit, & quando manus tenuis fuerit & longa, bonaq́ proportione, iuxta corporis proportionem, diſpoſita atq; colorata, hominem moratum, longæuum, iuſtitiæ & honorum amatorem, & timentem Deum. Cum uero manum ſui corporis quantitate breuiorem inuenies, cauilloſum, hominem ſagacem, quiq́ uerba ferre non poteſt, brachijs uero fortem. Et quando manum inueneris breuem admodum & craſſā, digitos quoq; breues & craſſos, inq́ ſummitate latiuſculos, in corniculorum ſpeciem, ſignum eſt huiuſcemodi hominem tranſgreſſorem, furem, inſidiatorem eſſe, atq; omni repletum nequitia, & eò magis quo in ſummitate ipſi fuerint digiti latiuſculi.

Quando palma debita proportione fuerit longior, digitiq́ breuiores & latiores, hominē lentum ſignificat, tardum, fatuum & ſuperbū, & tanto magis ſi in percuſsione latior ſit man⁹.

Quan

Quando manus longa, magna, & conueni entis fuerit proportionis, hominem significabit liberalem, probum, magno præditum consili/o, ingenio acutum, & amicorum studiosum.

Si manu extenta digiti fuerint simul clausi, et adeo contigui ut aer minime transpareat, curi/osum & solicitum significabit hominem.

Quod si oblongi essent digiti, auarũ & ma/lignum significat, cuius astutia in malum poti/us quã in bonum tendit, existimans uitia uirtu tes, se'q; asserens probum, cum sit ueluti belua.

Manus extensa, cuius ossei digiti, sicci, & ta/ctu duri reflectantur, iniustum hominem, inge nio acutum, multo'q; fortius malam in partẽ, quàm in bonam, & præcipue si farinosa inerit pellis.

Manus quæ in postrema digitorum parte re spiciat, hominem facit inuidiosum, sed in bonã potius quã in malam partem, uirtutis auidum, suis'q; in negotijs solicitum, & quando homi/nẽ inueneris, qui uicissim digitos percutiat dũ loquitur, atq; si tympano pulsaret, uariæ cogi/tationis & suspitionis hominem denotabit, ma gna'q; obuolutum malicia, & quando quispiã porrigit manũ ut aliquid capiat, ipsa'q; manus ei modeste contremiscat, is cito cedit ab iracun/dia, bona est natura, pudorem ueretur, sed non

ni/

nihil Cholericus. Quando quiſpiam dũ com
edit, os ad cibum, non autem ad os manũ por/
rigit, is guloſus, & peſsimis eſt repletus mori/
bus, mala natura, cæteris cum hominibus diſ/
cordem & indignabundũ. Et quando inuene
ris hominem qui pollicem inter alios digitos
pugno occluſum tenuerit, auarũ ſignificat ho/
minem, quícq; iure & iniuria uelit uiuere.

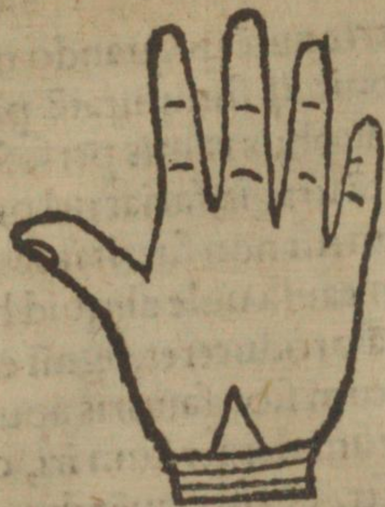
Veneris mons tumidus in cuiuſpiam manu
& altus, hominem indicabit luxurioſum, ſed q
Muſica delectetur & inſtrumentis, probus ta/
men & cum cæteris hominibus uerſatur. Et
quando quiſpiam nimiũ longam habuerit ma
nũ digitosq́; longos, et nonnihil graciles, & ꝙ
in dorſum manus ipſa reflectatur, quodq́; ma/
nus ſit tactu mollis, ſignũ eſt calidi humoris, &
calor hominem reddit induſtriũ in ſuis nego/
cijs, atq; etiam cupidum ad ea deſyderãda, quæ
minime debet, crudelẽ ꝑcipue, unde ſcias, quẽ/
admodũ dicit Iulianus, ꝙ manus prælõgas ha
bentes, ſimiles exiſtunt animalibus, & etiam a/
uibus rapina uiuentibus. Nam quanto digitos
& ungues lõgiores, graciliores, ſicciores & ma
iores habuerint, tanto erunt ad rapinam aptio
res, atq; à principibus & aucupijs maiori habẽ
tur in præcio. Similiter tyranno manus quoq;
fecit natura longas, hominibus quoq; rapina

uiuere uolentibus, & sudore cæterorum homi/
nũ. Oportet quoq; linearũ quæ sunt in manu
rõnem habere, nã sinistra manus suas efficit li/
neas à uirtutibus & potentijs cœlestibus proce
dentes, in hora natiuitatis, qñ è uentre materno
in huiuscemodi lucẽ progreditur. Qua in re est
aduertendum, ut plurimũ sinistræ lineas, dex/
træ lineis non esse similes, neq; etiã ita perfectas
aut conspicuas. Qñ autẽ simul conformes inue
neris, tibi sit exploratũ, uerum ex eis indubita/
to adfectum produci, aut boni aut mali, iuxta
earũ uel bonitatem uel maliciã. Qñ autem dif/
formes fuerint, neq; simul debitam habuerint
conuenientiam, superiores cœlorum potentias
magis fauisse illi parti, ubi perfectiores reperiũ/
tur lineæ iudicato, siue illud in dextra siue in sini
stra fuerit manu. Et quẽadmodũ dictum est, si/
nistra eas in conceptionis hora, dextra uero in
natiuitatis momento producit. Qñ autem sini/
strã cũ perfectioribus lineis inueneris, magisq;
coloratis, & superant lineas, quę sunt in dextra
manu, tunc iudiciũ tuum ex lineis in eadem si/
nistra existentibus efficito, signum est em̃ cœle/
stes uirtutes in hora spermatis, quã in hora na/
tiuitatis talis perfectius fuisse operatas, & tunc
præcipue quando sinistra manu tanq̃ dextera
debite utitur, hoc est, qñ sunt Sceuolæ, sinistrã/

q;

ꝙ hn̄t pro dextra. Aduerte autē ꝙ quando mē salem lineā ad montis Iouis ♃ summitatē pro ficiscentem inueneris cū duobus ramis perfecti/ us, & ramus qui ad indicē uergit, faciat uel pro ducat unā crucem ✠, tametsi non fuerit ipse re ligiosus, tn̄ religiosorum causa utile aliquid ha bebit. Si uero stellam unā produceret, signū es/ set eiusmodi hominē tantum sibi fauoris apud quendam magnū prælatum demeritum iri, ꝙ ab eo nunꝗ separari posset, & esset quēadmo/ dum ille potentissimus, adeo ut eum alterum se arbitraretur. Si autem alter eiusdē lineæ ramus in pollicē tendit, & cum media & uitali, suo in principio coniungitur, signū est talem hominē multas diuitias acquisiturū suo ingenio, ꝙ si di ctus ramus coniunctionē fecerit cum rimulis, quæ fratrum & affinium discordiam signant, & eiusmodi fecerint unionē, ut una simul oēs uideantur, contrarium significabit, ab affinibꝰ scilicet hominem iuuandum, & eorum caussa diuitias comparaturum, & ad aliquem digni/ tatis gradum conscensurum.

Hæc nos in uniuersum hucusꝗ fuisse præfa tos sufficiat, nunc sigillatim manuum, figuris adpositis linearum & signorum omni/ um, expositionem subijciemus bre/ uiter & aperte.

Quãdo quatuor lineæ æquali mensura fuerint cõtinuę, brachium circũ quaq; diuidentes, & bene coloratæ, octoginta annorum ętatem indicabunt. Si uero duo ramuli superne fuerint, acutũ angulum ut hic apparet facientes, hominem significat mortuis hæredem successurum, in cuius senectute honorem, diuitias, & quietam uitam pollicentur, eoq; magis quando in dicto angulo *. aut. ✠ inuenietur, sed postremo paucis ægritudinibus subijcietur.

Quando in manu has duas inueneris lineas, superiores latas, tenues uero inferiores, ut hic adparet, ad mediã usq; ætatem uitæ, fortitudinem, & diuitiarũ copiam significabit, ultra uero ipsam ætatem mediam, & diuitiarũ diminutionem, & uitæ indicabit debilitatem.

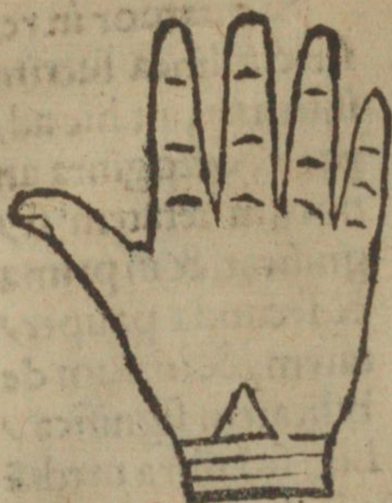

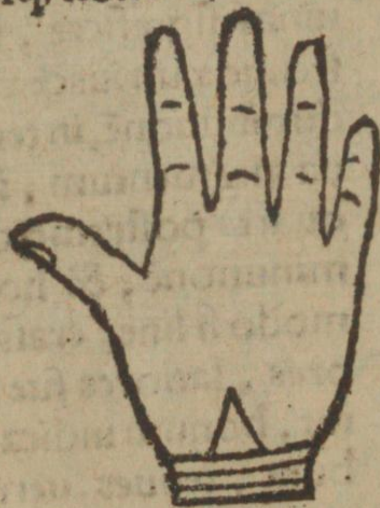
Si quatuor in re/stricta linea fuerint inuentæ, ut hic ad/paret, octoginta annorum ætatem si/gnificat, & in prima & secunda pauper/tatem, & uirium de bilitatem significa/bit, sed ultra mediã ætatem, & rerum & fortitudinis augmentum significabit.

Verum si prima crassa, & secunda subtilis, tertia crassa, quarta subtilis, ut hic adparet in/uenta fuerit, in prima ætate fortitudinem & di/uitias significat, in secunda utriusq; rei diminutionẽ, in ter/tia augmentum, in quarta postremo di minutionẽ, & hoc modo si lineę crassi ores, latiores fue/int, bonum indica/bunt, tenues uero malum. Vnaquæq; linea xx. ætatis annos pollicebitur.

Quando in restri/
cta, prima linea dis/
continua & tortuo/
sa fuerit inuenta, reli
quæ uero insequen/
tes continuę cum an
gulo recto & con/
tinuo, ut hic adpa /
ret, uitæ non rerum
debilitatem significa
bit, postea causa cæterarum linearũ inferiorũ,
etiam in uita multo magis prosperabitur. Ve/
rum si angulus non inueniretur, & uitæ & rerũ
debilitatem significabit, homo erit laboriosus
absq; honore, modico ingenio, & uitijs plenus.

Quãdo inueneris
hanc lineam rectã,
& bona propor /
tione dispositam, ui
tam quietam & ani
mi significat fortitu
dinem, uirum pro/
bum, qui quoad ui
xerit, in honore ha/
bebitur, uitam ha /
bebit quietam, sed minimè diuturnam nisi for/
te à quatuor lineis naturalibus adiuuetur, Mar
tisq;

tisq; triangulus adeo magni esset roboris, ut uitam longiorem concederet.

Si huiuscemodi per restrictã, sparsæ inuentæ fuerint, sese inuicem nõ contingentes, sed in diuersa abeuntes, magno ingenio significabit hominem, malarũ cogitationum effectorẽ, qui si id quod mente cogitat efficeret, pessimam sortem incurreret, patris contemptorem & inobedientem.

Quando hanc prosperitatis lineã inueneris, hominem ad senectutem usq; prospere acturũ significabit, si recta & colorata fuerit.

Quod si oppositum fuerit, etiam oppositum significabit, & nouarum scientiarum ædificatorẽ, in ędificijs struendis liberalem, alijs autẽ in rebus auarum, agris & hortis instaurandis maxime idoneum.

Quãdo prosperitatis lineam, ad mediã, ut hic adparet, ascendere inueneris, probum significat hominem, suas res indies fœlicius agentem ad mortẽ usq;, uirtutis amatorem, ingenio magno, aduerte autem, quod dicta linea debet esse recta & continua, nam si fuerit tortuosa, ut in sequenti adparet manu, contrarium significabit.

Quãdo in manu huiusmodi duas lineas inueneris, quæ mediam offendant, ut hic adparet, hominem sępe in lucro uersari significat, sed malo ingenio, perfidum, infortunatũ, suis in negotijs solicitum.

Honorifi

Honorifica ſignificat itinera, quando duæ dictæ lineę, fuerint ut hic patet, ſed hominē pere grinationis amatorem, cui Magiſtratus hono rifici & lucroſi dabuntur, ſi huiuſcemodi in locis manere uoluerit.

Quando has duas lineas, ſupra uitæ lineam iacentes inueneris, ut hic, uitam ſignificant quietam.

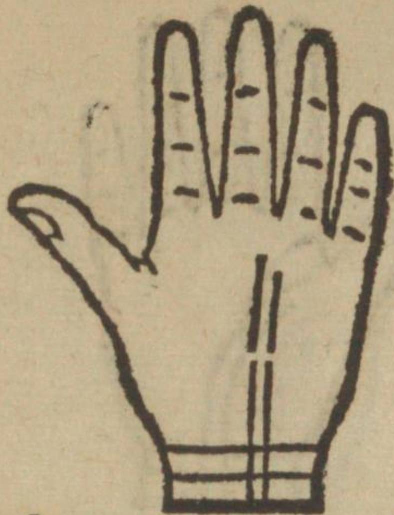

Loquacem, præsumptuosum, modico cum lucro, seruum, peregre proficiscentem, sed ualde seruituti subiectum.

Instabilem significat peregrinatorem & uagabundum, diuersarum regionum habitatorē & pauperem, quando talia fuerint signa cuiusmodi uides.

Apatria

A patria ſeparationem ſignificat, quantoq́; maior fluerit diſtantia, tanto magis aberit ab ipſa, extra quam ideo non morietur.

Ignarum hominem & obtuſum ſignificat, nullo ingenio, mortẽ inſtar fatui in patria obi-turum, ueluti fruſtum carnis duobis cum oculis.

Homi-

Hominem in lucro frequenter uersari signi/ficat, sed sibi imminere periculum, ne furtũ ab his patiatur, quibus ipse maxime fidit, illustrem & magno ingenio omnino.

Quando huiusmodi lineæ tortuosæ uersus montem manus tetenderint, hominẽ nummis abundantem, fortasse uero carcerem, ob non redditam pecuniam, significabit. Fideles

Fideles non habere amicos indicat, ipſum uero probum, fidelem & moderatum, itaq; cũ ignotis hominibus non ineat ſocietates.

Hominem in ſeruitute ſignificat, & ad nauiſgationem ui cogendum, & maiori uitę ſuę tempore futurum ſeruum.

Quando

Quando hæc linea per restrictam transierit, tendens tortuose in uitæ lineam proximam, significat ęgritudinē. Si pallida fuerit, pręterisse notabit, præcipue autem si in fundo nigrior fuerit, & si fuerit pallida significabit futuram, sed seram, hoc intelligendum prope restrictam.

Quando hanc lineam à restricta nascentem, & uitæ lineam secantem inueneris, cum significat seruum, propria uita chariorem, amissurum.

Naturæ & bonę famæ significat hominem, propria in patria moriturum, Deum timentē & probum.

Quando hęc parua linea, supra uitæ lineam iacuerit, ut hic apparet, iniquæ naturæ indicabit hominem.

Quando exiguas has lineas in manus fundo, ut hic apparet, inueneris, totidem breues peregrinationes, & non nihil lucrosas significabit.

Diuturnam

Diuturam uitam, securam, hominem quoq; audacem si/gnificat, honoris cu/pidum & uerecun/dum, quando hæc uitę linea, bona fu/erit proportione di/sposita, & boni co/loris & ęqualis latitudinis, ut hic apparet.

Quando superius crassa fuerit, ut hic appa/ret, ruralem uitam et bestialem, hominē quoq; præsumptuosum indicabit, p̃cipue uero quan/do manus dura fuerit tactu & pelle nigrior.

Quando

Quando huiuſcemodi lineę, ut hic apparent, inuentæ fuerint, principum ſeruitutem ſignificant, fortunatũ tamen, quippe quem ſint principes amaturi, & muneribus donaturi.

Quando paululum in uertice craſſior fuerit, poſt uero attenuetur, ſignificat mutabilem & mutabilis conſilij hominem, uagabundũ, & ingenij obtuſi, niſi à Martis triangulo adiuuaretur, prout bonitas aut trianguli malitia fuerint.

Quando hæc uitæ linea crassior inuenta fu/ erit, & in uertice fortificata, ut hic apparet, acu/ tum & boni consilij significabit hominem, uir/ tutis amatorem & uerecundum.

Quando fuerit subtilis tota & bifur cata in uertice, ut hic apparet, acutum in/ genio, uagabundū, mutabilem significa bit, sed ualde astutū, & diuersarum re/ gionum cupidum.

Hominem

Hominem cum matre iratum ſignificat, & ea cauſa ſanguinis futuram effuſionē, Sed ſi dicta ſigna & lineæ pallidæ fuerint, non ſortietur effectum, erit uero ipſe iracundus & ſuperbus.

Si dicta in media paſsim fuerint ſpacia inuenta, quot ipſa fuerint, totidem ſignificabunt homicidia, ſi clauſa quidem ipſa fuerint aliquantulum, totidē uulnera diuerſis hominibus daturum pollicentur.

Morum ſignificat ineptitudinem, diſſolutũ, inuerecundum, ſed inter cæteros præſumptuo ſum hominem.

Hominem ſine gratia, cum uiris moratis, ſi/ gnificabit, infortunatũ, niſi à triangulo & men ſali adiuuetur.

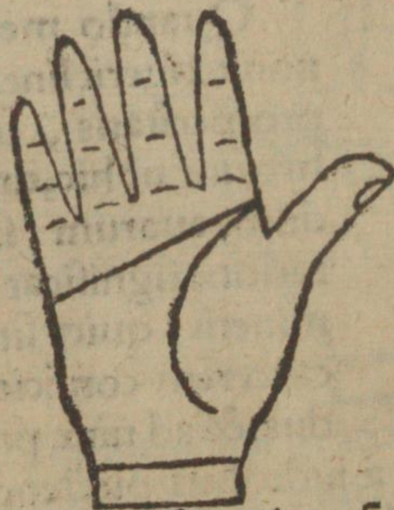
Si subtilis fuerit & pallida, cerebri debilitatē significabit, præcipue autem si in fine curua fu/erit, sed hominem probi consilij & uirtutis ama torem.

Quando media non tetigerit lineam prosperitatis, sitq́ꝫ breuior ut hic, timi/dum, auarum, sine ratione significat ho minem, quiqꝫ sit in carcerem conijcien/dus, & ad uitæ peri/culum expositus, ipsis à iudicibus plectendus sanguinis pœna, periculum deniqꝫ perdendi ca pitis sit subiturus, aut ipsius aliquod membrũ.

Quando hæc media tangit mensalem, & sub medio digito secat ipsam, improbum significat hominem, quicq; sit iuuenis moriturus, uiolenta aut repentina morte.

Quando hęc media ad manus montem accesserit, ut hic apparet, audaciam significat, uitam longam, animi probitatem, & hominem timentē Deum, scientiarum amatorem, & ob eam scientiam futurum honorem, sed nonnihil rerum parum.

Quando

Quando hæc media in digitos refle/ctetur, prauum & imprudentem sig/nificat hominem, quod si digitum te/tigerit, stultum ho/minem sine ratione, sed audacem & ma/gnanimum significabit, in amicos uero auarũ potius quàm liberalem.

Quando hæc media ad restrictam uel pro/pe tenderit, cupidum & auarum hominem si/gnificat, quicq; iure aut iniuria contractus effi/ciat, iniuste fingens sub probitatis specie, ob mi/sericordiam cæteris inseruire.

Quando hęc media manum transierit, ut hic apparet, uitam longam, rerum inopiam, uitam laboriosam deniq; significat.

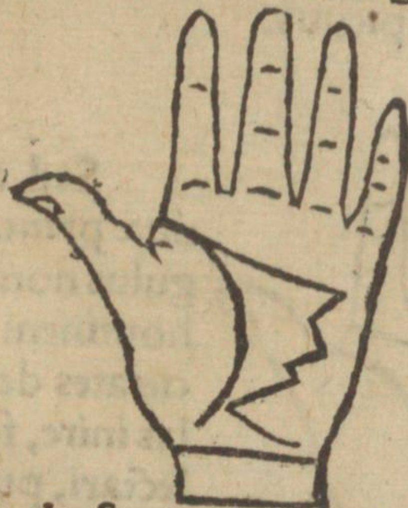

Quando media mensalem attigerit, magnū damnum significat, aduersitatem, quæ si alios ramos non effecerit, & duræ ceruicis hominē, quiq; periculum nullum consideret.

Quando

Quando fuerit diſcontinua & tortuoſa, ut hic apparet, ſcelus & furtum ſignificat.

Quando baſis paululum fuerit tortuoſa & pallida, do lorem ſignificat proximum, aſtutũ hominem, ingenio magno, iracundum & de/ceptorem. Quod ſi criſpitudo aſſuerit, hominẽ tardum, flegmaticum'q́ ſignificat & uitioſum.

Quando trian/gulus, ut hic appa/ret, perfectus fuerit, probũ significat ho/minem, uitæ longæ, animi fortitudinem, securam ab amicis, leticiã cordis quoq; significat, fortitudi/nem et liberalitatem. At si fuerit oppositum, contrarium similiter significabit, hoc autem si color inerit perspicuus.

Sed quando in uitæ principio trian gulus non adheserit, hominem bonas so/cietates deserere, ma las inire, fœminis de lectari, pulchras ue/stes induere, omni/bus deniq; rebus iu/cundum, prodigum, nonnullam paternæ autẽ hæreditatis partem amissurum indicabit.

Quando

Quando craſſa & rubra in fundo fuerit, ut apparet, ho minem ſignificat ſæ/uum, ſuperbum (ſa tis) & animoſum, aſtutum ad iniqua. At quando perfecti coloris fuerit, homi/nem ſummo conſilio, ſubtilem ingenio, amicũ, fidelem omnibus, & catholicum indicabit.

Quando eius menſura craſſa fuerit & palli/da, uilem ſanguine, prauo ingenio ſignificabit hominem. Quod ſi ualde fuerit rubra, indigna bundum, iracundum & crudelem indicabit, exigua ratione & regimine,

Quan/

Quando ſubtilis & recta fuerit, ut hic apparet, acuto in/genio, nobilemq́ꝫ ſanguine ſignificabit hominem, & præci/pue quando manus percuſsio extrinſecus ſuper gradum fuerit ualde piloſa.

Si fuerit ut hic apparet, uitæ ſignificat breuita tem, ſed magnum ſcelus, exiguam fidem, niſi & proſperitatis linea, menſali adiuuaretur, ſed ab animi iniquitate non adiuuabunt.

Si separata aut fracta in medio fuerit, ut hic apparet, in anno XXV. ægritudinem signi/ficat, & quemadmodum uersus restrictam & ipsius lineæ fuerit uerticem.

Quando stellæ * * *, inuenient intra uitæ lineam, ꝓpter fœminas ca/lumniandum & ui/tuperandum signi/ficat. Sed quando dictæ stellæ extra di/ctam lineam fuerint calumniā patietur, sed ab ea paruo cum labore liberabitur.

Bonam

Bonam diſpoſitionem, bonum cerebrum, bonum ingenium, ſi longa fuerit bona'q; proportione diſpoſita & colorata, probitatem, ſed uitæ & rerum proſperitatem ſignificabit.

Si una ex dictis crucibus ✠. inuenta fuerit in medij digiti aut auricularis medio, unius anni ſpacio moriturum, aut mortis ægritudinem ſubiturum ſignificabit.

Quãdo bifurcata fuerit, hominem in senectute, maxime catholicum, significat, & in statu gratię moriturum, quicq; religionis in eundem uoluntatem habuerit, uel cui affines tale propositum suasere, & tamen cum uestis habitum non portauerit, secreto mentis portabit.

Si tortuosa hæc linea male disposita & non continua fuerit, hominem à bestijs occidendũ significat, au eius mortis magnum sibi imminebit periculum.

Si

Si pulchre fuerit lata & colorata, ut hic apparet, & lætũ hominem animoq́ꝫ fortem ſignificabit, ſed eiuſmodi læticia ab ingenij procedet hebetudine, animo inquam fortẽ & conſilio, ſed exigua cura.

Quando fuerit, ut hic apparet, ingenij hebetudinem ſignificat, ſed aliquatenus malitioſum ingenium ad malum perpetrandum, & intellectum iniqua & mala producendi.

Si

Si fuerit in fine, ut hic apparet, ferro uulnera inferenda significat. Si huiusmodi fuerit signum ⊔ . ut hic apparet, dictorum uulnerum periculum significabit.

Hæc stigmata .. ... pulchra & colorata, morum bonitatem significant, apprehensiua uirtute præditum, sed minime iudicatiua, ornatũ moribus, uerecundum, honestum in cibo & omni suo opere.

Quando capitis linea tendit ad mensalem, ut hic apparet, hominem sparsurū significat sanguinem, suum quoq; effundendum, maledicum neq; aberit à periculo mortis sibi inferendæ.

Quando mensalem cum uita, cum capite, & cum basi trianguli coniunctā inueneris, ut hic apparet, adeo magnū homini periculum imminere significat, ut cum uita mortē commutare cupiat.

Quando huiusmodi paruę lineę in trianguli principio inuenientur, ut hic apparet, hominem significat deceptorem, detractorem, uitijs repletum, ingenio acuto, cū uerborum blanditijs

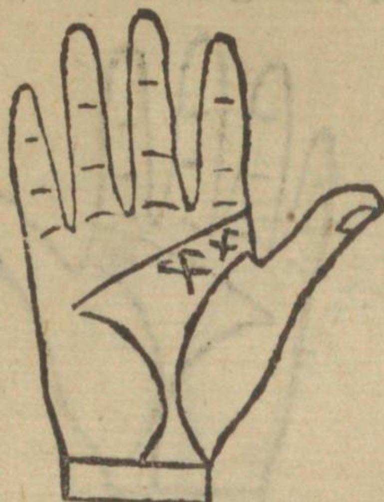
Quando parua hæc linea transiens inuentā fuerit, ut hic apparet, hominem ueneno moriturum, aut inopinata pœnę morte, significabit.

Quando trian/gulus est paruus, & bona proportione dispositus, hominē significat superbum, iniquitate plenum, auarum, sagacem, lingua celerem, & non nihil rebus inopem, sed laboriosum, multis in negocijs cum tędio & labore, nisi ab alijs lineis adiuuaretur.

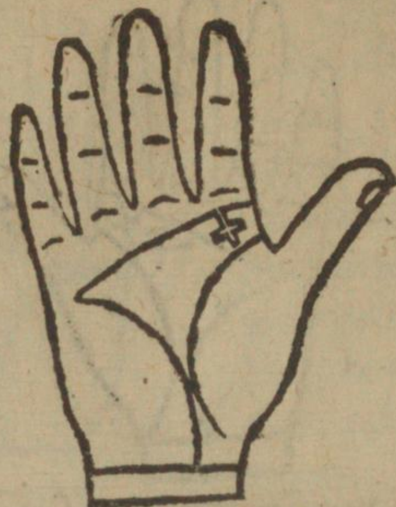
Quando uitæ linea & media infra medium digitum coniunctæ fuerint, ut hic apparet, uitæ miseriam, animi prauitatem, auaritiam, & ingenij subtilitatē in acquirenda pecunia iniuste, solicitudinem, hominem quoqꝫ nemini fidentem significabit.

Quando inuenientur hæc ſigna, ut hic ap/
paret, ob fœminas totidem hæreditates aſsecu/
turum ſignificat, quot fuerunt ipſa ſigna.

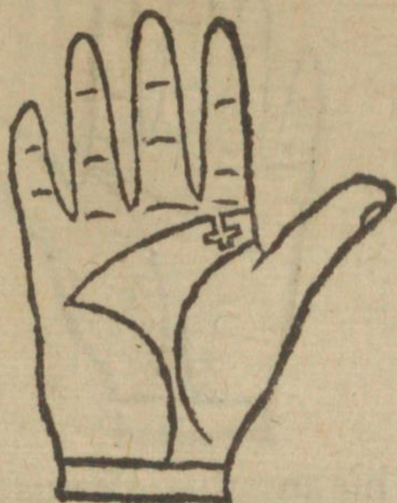
Quando in manus curuitate angulus fuerit al/
tus, ut hic apparet, auaritiam & rerum deſpe/
rationem ſignificat, ab omni deniq; ſpe abſolu/
tum.

Quando ſimplex aut duplex crux hæc in/uenta fuerit, hominem liberalitatis pœnitere, uitæ quoq; proſperitatem, ſed rerum diſpenſato/rem ſignificat.

Quando duæ illæ rimulæ inuenientur, quæ non contingant, ut hic apparet, hominem ſig/nificat ebrium, & uinoſum.

Quando inuenietur hęc crux, ut hic apparet, hominem significat discordem & ualde improbum, cuius uerba & detractiones effundendi sanguimis causam præstabunt,

Quando hunc angulũ, restrictam uersus, acutum inueneris, ut hic apparet, cordis bonitatem & sanguinis, fortitudinis quoq; uirtutem, hominem deniq; magno ingenio, eoq; magis si coloratus fuerit.

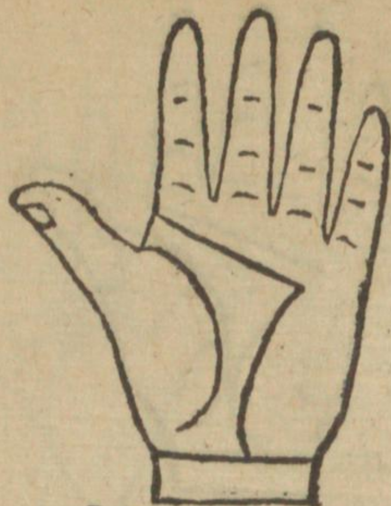

Quando hic angulus inferius fuerit obtusus, ut hic apparet, laterīq fundatus, malam signi/ficat dispositionem, ingenij hebetudinem, iner/tiam, negligentiam, & sua ad negocia pigritiā maximam.

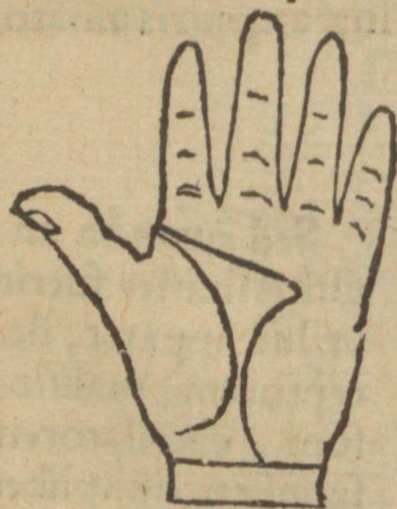

Quando infra in dicem acutus fuerit, ut hic apparet, in/genij acumen, bonā dispositionem, me/diocrem solicitudi/nem, ineffabilem ui/tam, probum scilicet uirum, & iustitiæ amatorem.

Si

Si inuenietur q̃d inferius nõ contingat, & ſpa ciosus fuerit, ut hic apparet, animi ſignificat ma lignitatem, abſq; fidei firmitate atq; conſcientia.

Quando ſuperius hic angulus non te/ tigerit, ut hic appa/ ret, hominem ſignifi cat impurum, & ſi/ bi ipſi impatientem, faſtidioſum, crude/ lem, murmuratorẽ, perfidum, debito/ rem, ſine laude lo/ quentem, inſidioſum, detractorem, prodigum, audacem & beſtialem. Si minimæ fuerit condi tionis, ſemper erit ſeruus, & ſi fuerit liber in cap tiuitate, & miſeria uita moriturum ſignicat.

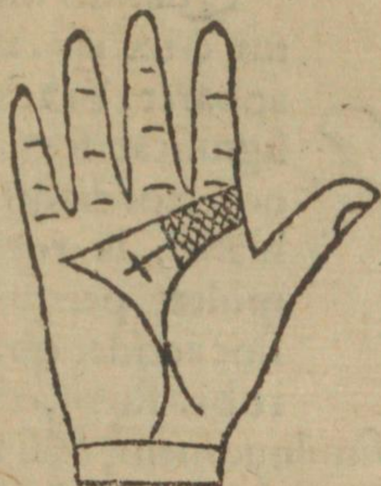

Quando angulus ſiniſtræ decenti fuerit pro portione diſpoſitus, ut hic apparet, intellectus bonitatem, ſignificat hominemq́; probe ſentientem, diuturnæ uitæ, iuſtitiæ atq; iuris amatorem.

Sed quando angulus ſiniſter fuerit, ut hic apparet, deceptorem, malitioſum, cauillatorem ſignificat, quiq; libenter litib⁹ delectetur, cũ cognatis & alijs hominibus, angulũ dico qui baſis eſt & mediæ cauſa.

quando

Quando rete in/
ueneris, ut hic appa/
ret, improbum ho/
minem significat, sed
bono exitu fœlicem.
Sed si in fine retis
crux ✠ .inuenietur,
ut hic apparet, huius
cemodi hominis ma
litiam diminuit.

Verum quando prædictum signum inuenie
tur in principio anguli, ut hic apparet, proxi/
mam unius anni ægritudinem significat, lon/
giorem aut breuiorem prout color indicabit.
quando

Quando inuenietur crux ✠. ut hic apparet, brachiorũ significat fortitudinem, cordisq́ superbiam. Is regiones multas perquiret, hoc accidet quando rubra fuerit, et huiusmodi anguli in crucis similitudinem, & si fuerit miles suo in statu augmentabitur.

Quando basis flexuosa fuerit, angulusq́ uitæ altior, ut hic apparet, pauperem rebus & animo debilem, & quando senectuti appropinquabit, ab aliјs ex inopia & rerum paupertate adiuuabitur.

Quando

Quando duo ra- mi inuenientur à ui- ta naſcentes, & per triangulum hoc mo do tranſeuntes, poſt aduerſa, ꝓſpera uen- tura ſignificat. No- tandũ uero qđ huiuſ modi rami ſunt par tes lineæ proſperitatis, qui cum uitæ linea uni- untur, & in ramorum ſpeciem egrediuntur.

Quãdo inuenien- tur huiuſcemodi ra- mi, ut hic apparet, paternam facultatẽ amiſſurum ſignifi- cat, aut hominem exulare, & cũ affini- bus litigaturũ, illo- rum non propria culpa, talis eſt enim cui lites & diſcordiæ diſpli- ceant,

quando

Quando inuene/ris tres ramos pro/speritatis qui uitæ lineæ coniungan/tur, quicq; postea cũ basi trianguli adhę/reant, acutum inge/nio, animo fortem, iustitiæ amatorem & probum signi/ficat. Quando mensalis cum mediæ linea inno/dabitur, malo significat hominem ingenio, ca/lumniatorem, homicidam, effundendi sangui/nis auidum, & eo magis quando media infra ui/tæ lineam initium habuerit, ut hic apparet.

Quando inter/cisam inueneris, ut hic apparet, labo/res & angustias cũ principibus signifi/cat, adeo quod par/tem suæ substantiæ sit amissurus.

quando

Quando inue/
neris mensalem quę
inter medium & in
dicem desinat, sitq;
tenuis, sanguinis
fluxũ significat, ue/
rũ si crassior fuerit,
uulnera significat in
capite, si rubra fue/
rit, in pectore, in
fœmina subtilis, menstruum significat, si cras/
sior, partu morituram. At quando medio pro
xima esset, fluxum significat, pectoris, quando
est in medio, capitis, quando indici proxima
fuerit.

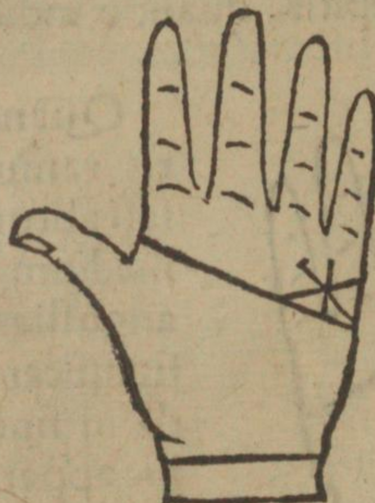

Quando inuene/
ris ramum à men/
sali abeuntem & ad
medium accedentẽ,
angustias & labores
significat. At si flori
da in fine fuerit, ut
hic apparet, lucra si/
gnificat, & fabricæ
desiderium, per se
tamen non poterit, nisi ab alijs adiuuetur, uel
pro alijs id efficiat, non pro se.

quando

Quando duo rami à mensali & ad auricularem flexuosi abeunt, hominem scientiarum auidum significat & uitiorũ fugacem, sed paupertate, scilicet paupertate à scientia repelletur, pecuniarũ difficultate, ut eam assequi non possit.

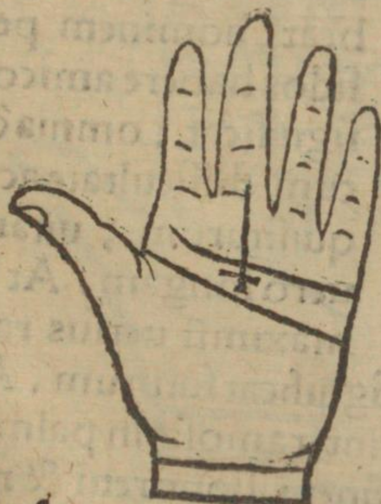

Quando crucem inueneris, ut hic apparet, ab ea rimula intercisa, significat inimicitiam, & quot fuerint, totidem significabit. At si fuerit intercisa, ut hic apparet, affinium inimicitiam significat.

Quando

Quando ſupra Mercurij montem ſimile ſi/gnum inueneris, ut hic apparet, amicos ſignifi/cat, quod ſi fuerit interſectū ab alijs lineis, quot ipſæ fuerint, totidem ſignificabit amicos.

Quando inuene/ris lineam quæ men/ſalē diuidat, abeatq́ à menſa manus & crucem ✠. in con/tractu habeat, ut hic apparet, uiolentam ſignificat mortem diuitiarū ſuarū cau/ſa, uel iniuſte dam/nandum paternæ hæreditatis gratia.

Quando inueneris lineam quæ abeat à uita, & uerſus medium diuidat menſalem, miſerabilẽ mortẽ, & ob ſua fortaſſe facinora ſignificabit.

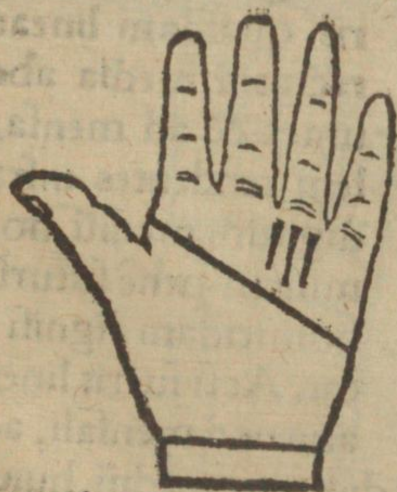

Quando inuene/ris menſalem, quæ lineam ſupra ſe ha/beat, hominem per fidos habere amicos ſignificat, omniaq́ꝫ cum difficultate ac/quiſiturum, uitam uero longam. At ſi maximũ uerſus ra/mum fuerit, locupletem ſignificat futurum. At ſi una uel duæ lineæ fuerint ramoſæ in palmæ ſpeciem, à principio ad finem honorem & re/rum augmentum ſignificat, & præcipue ultra mediam ætatem.

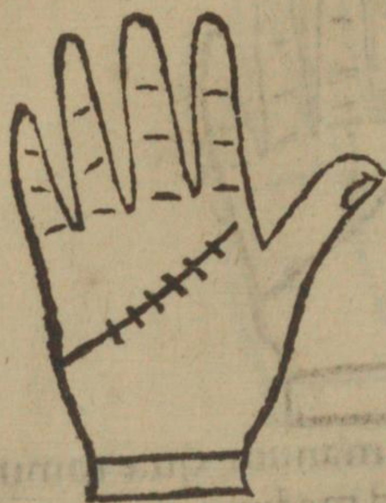
Quando

Quando inueneris manum quæ ramum à mensali abeuntem & ad medium tendentem ha buerit, hominem significat audacem, magnani mum & timentem deum.

Quando supra Mercurij montē ri/ mulas, ut hic appa/ ret, inueneris, totidē significat filios. Et si aliqua fuerit longior & splendidior cæte/ ris, talem significat sapientissimum fi/ lium, ingenio quoq; atq; fortuna proprium pa rentem superaturum.

Quando inuene/ris mensalem quæ conspicuas & pul/chras habeat punctu ras, ordine succeden tes, neq; lineã egredi antur, sicut etiam co loratæ, significant continentem, pro/bum, fidelem, quiq; deumtimeat. At si mutato colore & inordinatæ fuerint, oppositum significabitur.

Quando inuene/ris quasdam lineas rectas à media abe untes & ad mensa/lem tendentes infra digitum mediũ, ho/minem penè futurũ homicidam signifi/cat. At si fuerit linea abiens à mensali, ad mediam´q; tendens, infra digitum mediũ, huius modi pœna interficiendum significabit.

Quando inueneris lineam semicircularem, quæ inter medium & indicē incipiat, desinatq́; inter minimum & annularem, honorumq́; lineam secet, honorum priuationem significat, aduersitatem quoq;, & præcipue carceris.

Quando inueneris exiguam quandam lineam quæ inter medium & indicem uersus, hominē alios in carcerem cō pulsurum significat. Quādo fuerint duæ paruæ lineæ in percusione, ut hic apparet, hominē à bestijs mordendum significat, præcipue à canibus quando fuerint oppositæ manus percusioni.

Quando inueneris lineas supra minimi montem, ut hic apparet, totidem significat matrimonia, quot fuerint supra montem lineæ ascendentes. At si circumflexæ fuerint, impedita fuerunt, aut impedita erunt matrimonia. Si autem fuerint lineæ quæ transuersum extendantur, ut apparet in infima, hominem captum amore cuiusdam fœminæ, & ligatum significat.

Quando

Quando inueneris manum interſignatam, ut hic apparet, in menſa manus, hominem in iuuentute anguſtias paſſurum ſignificat, uſq; ad annos XXIIII. Si menſalis fuerit in capite ramoſa, ut hic apparet, hominem ab huiuſmodi liberandum ſignificat. Quod ſi fuerint cruces ✠, hominem uſq; ad crucem laborioſum ſignificabunt.

Quando rimulas inueneris à menſali abeuntes, ad mediamq; tendentes, ut hic apparet, tot homicidia, quot lineæ fuerint ſignificabit. Verum niſi utræq; lineæ applicatæ fuerint, hominem optaſſe homicidium ſignificat, ſed minime effeciſſe, quod ſi rubeæ fuerint, proximè futurum ſignificabit.

Quãdo inueneris menſam manus in medio tortam cum hac cruce X. aut alijs ſignis, latã uero percuſsionem uerſus, hominem ſignificat quammaxime auarum, quiq; per fas & nefas diuitias comparare uelit, id'q; ſimulet cum probitatem diſsimulet, præcipue cum media bifurcata fuerit duabus cum rimulis ſuperne exiguis.

Quando menſalis latior fuerit & ſpacioſior, ut hic apparet, hominem ſignificat liberalem, dominiũ'q; nimia credulitate paſſurum. Quando fuerit media bifurcata, hominem catholicũ ſignificat & liberalẽ, quiq; deum timeat & iuſticiam colat.

quando

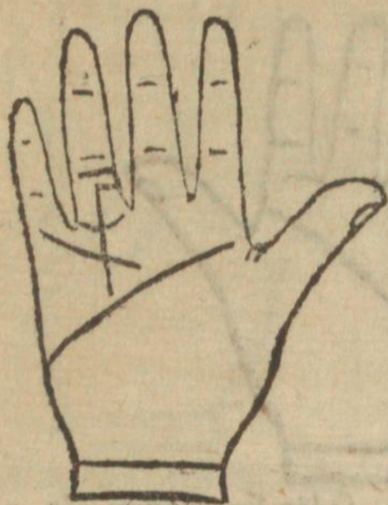
Quando inuenietur una linea quæ à uitæ linea nascatur uersus Iouis mōtem, unamq́; aut plures faciat, cruces ✠. hominem huiusmodi honores & diuitias habiturum, & clericum significat, eoq́; magis si inuenietur stella ✳. ut hic aparet, & si media fuerit bifurcata, hominē religioni deditum, supple, quod si religiosus fuerit, magnam obtinebit dignitatem.

Quando inueneris quasdam in indice rectas lineas, quæ inter primum & secundum nodum contineantur, quot ipse fuerint, tot ictus in ca/ pite significabunt, & etiam quando mensalis applicabitur inter indicem & medium. At si nõ attigerit, ictus quidem pollicentur, sed mortales non erunt, sed si non attigerit utranq; iuncturã, ictus capitis, non tamen ferro inferendos signi/ ficabit.

Quando inueneris lineam, quæ inter indicẽ & medium nascatur, & curuata in medij nodũ tendat, proprium carceris ingressum, at si in mensalem tenderit, haud proprium significa/ bit. Sed si ab exigua linea ab indice nascente fue/ rit intercisa, ut hic apparet, eam rimulam car/ cerem impedituram significat, & ipso ex car/ cere significat egressum.

Quando inuene/ris supra Solis mon/tem lineam à men/sali abeuntem quæ ad annularem ten/dat, honores signifi/cat potentemq́; ho/mini amicitiam. Ve/rum si esset intercisa, ut apparet, inimicos talem opprimere uolentes, sed parum nocebũt. At si dicta linea intercisa fuerit ab una linea à mensali exeunte, hominem supple calumnian/dum, sed cum difficultate liberandum.

Quod lineæ su/pra mensalem fue/rint, totidem signi/ficant ægritudines in prima ætate, sed minimè letales. Cũq; huiuscemodi lineæ è diuerso me/dīj fuerint, media in ætate significabunt, at quã do indicem uersus, in senio eas demonstrabunt futuras.

quando

Quando in fine menſalis fuerit tenuis, ut hic apparet, rerum dominum ſignificat, & quãdo bona radice, bonoq́ colore fuerit, rerum ſig- nificat in ſecundo ætate reſtaurationem.

Quando menſalis ramum unum, indi- cem uerſus habebit, & alium uerſus me- dium, fueritq́ obtu- ſa, ut hic apparet, ho- minem à fortuna ad iuuandum ſignificat, rem quoq́ proprio labore comparaturum.

Quando

Quando inueniē-tur mensalis quæ finiat in tribus locis, ut hic apparet, hominem litigiosum significat, quod si fuerint pallidæ, minuunt significatũ, quando autem boni coloris fuerint, talem effectum demonstrabunt.

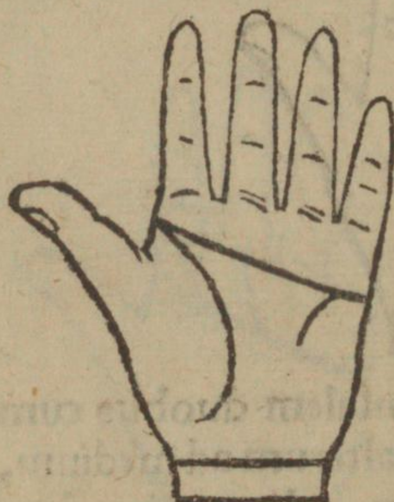

Quando inueneris mensalem duobus cum ramis, unum ad indicem, alterum ad medium, acutum denotat ingenium, ad acquirendam rerum copiam idoneum, simulatorem, & quo magis in capite tenuis fuerit, tanto erit peior.

Quando

Quando inuenie tur mensalis, quæ in radice aut prope ipsam diuidatur, duosq́ efficiat ra/ mos, unum ad in/ dicem, alterum ad medium, hominem significat nihil cogi tantem, gulosum, quiq́ ob fœminas infortunium patietur. Verū si non frangeretur, sed recta iret ad medium, ui tam periclitandam significat, ipsum quoq́ aua rum, deceptorem, perfidum.

Quando mensa/ lis manum permea/ bit, ut hic apparet, hominem significat iracundum, crude/ lē, patri & cuicunq́ inobedientē, & per/ uersa uoluntate in proprium sanguinē ad homicidium, be/ stialem, superbum & discordem in uxorem & liberos, minuit uero talē malitiā ramus mediȩ.

quando

Quando in principio ramoſa fuerit, in pau/pere rerum afluentiam, & quo magis extendun tur rami, eo magis in ſenectute, ſed niſi exten/dantur ceſsabit.

Quando menſalis fuerit in principio ramoſa atq; obtuſa, ut hic apparet, ægritudinē in ſexu, hoc eſt, teſticulis & genitali membro ſignificat, aut podice. quando

Quando linea uitæ & mensalis coniungentur, facientq́ angulum, & media non inuenitur, duræ ceruicis hominem significat bestialemq́, sed mortis periculũ imminere, & præcipue ad trigesimum usq́ annum, & cum patre aut matre, aut uxore discordiam habebit, & ob eam causam postremam desperationem in homine comminabitur.

Quando mensalem exigua cum fossicula in fine, ut hic apparet, inueneris, hominem religiosorum uiolatorem & puerorum significat, & ægritudinem in partibus genitalibus patietur.

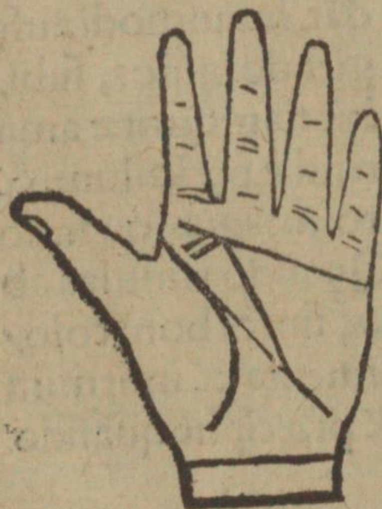
Quando mensalis bifurcata fuerit, hominem anxium significat, & laboriosum usq; ad annum quadragesimum, postea res suæ augmentabuntur, & cessabunt molestiæ.

Quando honorum linea intercisa fuerit et discontinua, & quod non nullæ rimulæ eam intercidãt, huiusmodi aufugiet dominos, subibit namq; uitæ amittendæ periculum, & eo magis quando dictæ lineæ pallidæ sunt. Quando rimulas ab auriculari exeuntes inueneris, sintq; boni coloris, percussiones uel impedimenta & infirmitates in brachijs, significat, & præcipue quando bene coloratæ fuerint,

Quando à prima minimi iunctura, ad secundã, profundas lineas inueneris, at/tingentes ab una ad alteram iuncturam, totidem in cruribus percußiones significat, nisi fuerint inter/cisę, sed nisi tetigerint non erunt cruentæ. Quando mons Mercurij signis huiusmodi obsignatus fuerit, hominem magno ingenio, sed corde prauo, literis deditũ, scientiarumq́ amatorem significat.

Quando mensa/lis duos ramos effi/ciet, unum in medio montis indicis, & alium ad uitam, ho/minẽ significat eccle siasticũ, longęuum, & ex clericatu bona multa habiturum.

quando

Quando in me/
dio digiti fœminæ,
lineam nigram &
profundam inter se/
cundam & tertiam
iuncturam inuene/
ris, huiusmodi signi
ficat meretricē, Sed
si non esset nigra &
discontinua, uolun/
tate, non effectu significat. Sed si fuerit subtilis,
nondum corruptam significat. Si autem fue/
rint plures lineæ subtiles, castissimam significat,
quod si fortè fuerit meretrix, id uiolenter fuisse
demonstrabit.

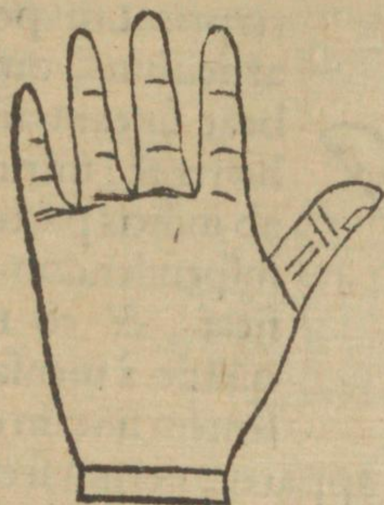
Quando in uiro
aut fœmina inter se/
cundam digiti me/
dij, tertiamq́ iunctu/
ram lineas æquales ut
hic apparet, inuene/
ris, tot filios signifi/
cant, quot ipsæ fue/
rint. Quot lineas in
fœmina inueneris à
prima annularis iunctura ad secundā quæ sint
rectæ & pulchræ, totidem maritos significat
fœminam habituram.

Quando huiusmodi lineas in digitorũ sum/mitate inueneris, submersionem significat in aqua & uitæ periculum, in quolibet digitorum quando fuerint conuenienti proportione dispositæ, ut potes uidere.

Quando inueneris duas lineas, infra pollicis iuncturam, magnam significat hæreditatem, sed si sola fuerit, exiguam significabit hæreditatem, sed si ualde apparentes fuerint, hæreditatem significat, sed cum lite & controuersia.

Quando inuene/
ris inter pollicis iun
cturas, duas lineas
extensas & bene cō
iunctas, hominem
significat lusorem,
sed ob ludum uitæ
periculum adibit,
fortasse & raro lu/
crabitur, sed si fuerint disiunctæ uel flexuosæ,
damnum patietur à furibus.

Quando inuene/
ris manum, quæ in
trinsecus infra su/
premam compagē
habeat lineas duas
secum coniunctas,
æquæ periculum si/
gnificat. Sed si nigræ
fuerint, iam euasisse
significant, si autem pallidæ, aut in pueritia fuis/
se, aut id sero euenturum significabunt. At si ex
trinsecus fuerint, ignis damnum minabuntur.

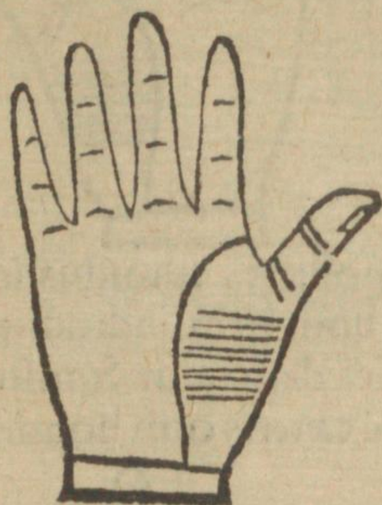
Quando inuene/ris primum pollicis articulum, qui ha/beat lineam sibi ad hærentē, intrinsecus ab indicis parte, talē suspendendum signi ficat, & eo magis quādo à mensali prę sentem lineam descen dentem inueneris, ut apparet, uerum si extrin/secus dicta pollicis linea coniungeretur intrin/secus uero minime, capitis assumptionem mina tur, quod si circunquaq; ambiet, suspensionem indicabit.

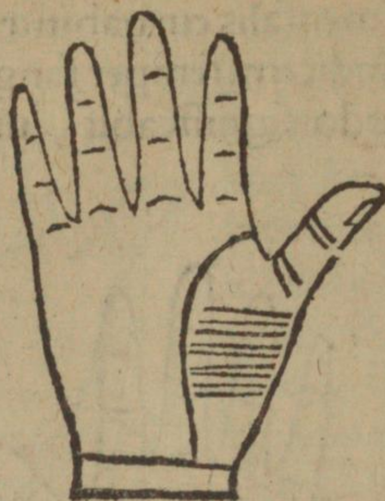
Quando inuene/ris superne lineas, ex parte auricularis, tot filios notos signifi/cat, quot ipsæ fue/rint, mortuos aut ignotos significat.

Quando

Quando mensalis curuabitur, & cadet inter medium & indicem, semper sanguinis effusionē quoquo modo significabit, ut alibi copiose diximus.

Quando huiusmodi lineis pollicis montem inueneris, hominem significat uenereum & libidinosum, & ea causa affinium perdet amorem, & cum suis superioribus in discordiam incidet. Quando inueneris duas lineas prope unguem, pulchras & apparentes, rerum copiam & amplificationem significat, etiam si fuerint implicitæ. Sed si essent disiunctæ, debiles & pallidæ, rerum copiam amissurum significat, uel domo pellendum ne eam possidere queat.

Veneris mons ♉. tumidus in cuiuſpiã ma/nu & altus, hominem indicabit luxurioſum, ſed qui Muſica delectatur & inſtrumentis, pro/bus tamen & cæteris cum hominibus uerſatur.

Quando in manu intra lineam uitæ, unum ſignum inuenietur, inimicitiam magno cũ uiro ſignificat, & ſi tetigerit ut, hoc, damnum ab eo aliquod ſignificat inferendum.

Quando inueneris manum, quæ tribus cum ramis rimulam habeat, ut hic signum est, talem odio haberi à potenti uiro significat, sed id astute faciet, dissimulans amicitiam, & cæteros ad nocendum stimulabit, sed parum nocebit, nec illũ uerebitur aut sua nocumenta.

Quando inueneris duas rimulas supra uitæ lineam iacentes, sintq; coloratæ, ut hic, cũ proximis cognatis discordiã significat, quales sunt fratres, consobrini, aut uxoris fratres, uel matris

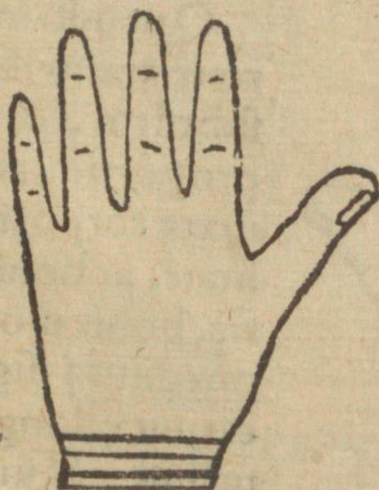
Quando inueneris duas lineas iacentes, quē admodum hic apparet, hominem significat igne damnū aliquod perpessum, aut proprio corpore læsum.

Quando inueneris fœminam, quæ palmam manus breuem habeat, & digitos longos, magna cū difficultate parituram significat, & hoc ob modicam uuluæ fissuram.

Quando inueneris manum parum longiuſ/culam, ſintq́ꝫ digiti craſsiuſculi, hominem ſignificat lentum, tardum, pigrum & phlegmaticæ complexionis, uir tamen eſt probus, & modeſtiſsimus.

Quando inueneris manus palmam oblongā, digitosq́ꝫ laudatæ proportionis, necꝫ mollem tactu, ſed durā potius, hominem uaria in mala ingenioſum, & præcipue furem, nonnihil & uitioſum ſignificat.

quando

Quādo inueneris quempiam, cui sit concaua solida & articulis probe compacta manus, uitæ longitudinem significat, sed multa hominem malitia prædi/tum. Quod si non esset commode articulata, præ se fert uitæ breuitatem. Sed talis quocunq; potuerit modo in accumulanda pecunia insudabit.

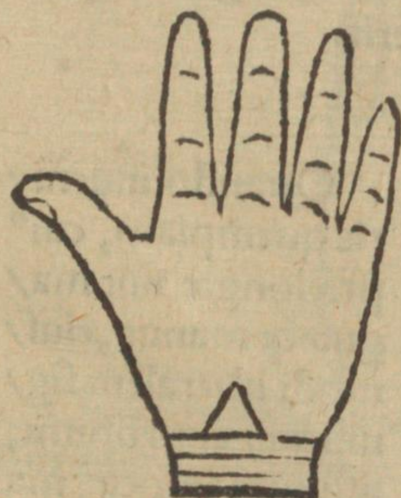

Quando inueneris manum longā, subtilem, & bene proportionatam, iuxta corporis qualitatē, ac boni coloris, bonis moribus præditum significat, uitæ longæ futurum, & iustitiæ amatorem, quiq; amet, colat ac timeat Deum.

quando

Quando inueneris manum, ad corporis habitudinem breuissimam, hominem significat cauillosum, sagacē, & qui uerba ferre nō possit, sed fortem, inq́ꝫ brachijs potissimum.

Quando inueneris aliquem, cui sit manus ad totius corporis quantitatem breuissima, digiti quoqꝫ nimium breues & crassiores in uertice, ibiq́ꝫ latiusculi, ut geminorum corniculorū speciem faciant, hominem significat transgressorem, furem, insidiatorem, omniq́ꝫ repletum nequitia, tantoq́ꝫ magis, quanto fuerint in uertice digiti latiores,

quando

Quando palma manus fuerit propria proportione longior, digitiq́ꝫ ut breuiores ita crassiores, pigrum significat hominem, negligentem, stultum, superbum, & eo magis si in percussione largior manus fuerit.

Quando inueneris quempiam, cuiꝰ prælongæ sint magnæq́ꝫ manus, eiusmodi liberalem significant ac probum, astutum quoqꝫ, magno ingenio, & bono consilio prẹditũ, in amicos postremo fidissimum,

quando

Quando inueneris quempiam, qui manum breuiorem ad reliquarum corporis partium proportionem habeat, hominem significat loquacem & deuoratorem, cuius est ingluuies inexplebilis. Is conuitia in reliquos homines iactat, neq; à quoquàm nisi more suo patitur reprehendi.

Quaodo inueneris quempiã, cuius in manu sint adeo coniuncti & abhærentes digiti, ut uix aèr permeare queat, ut in præsenti figura ostenditur, hominem significat curiosum & sollicitũ omnibus suis in negocijs, pro se quidem non, pro cæteris ostendit.

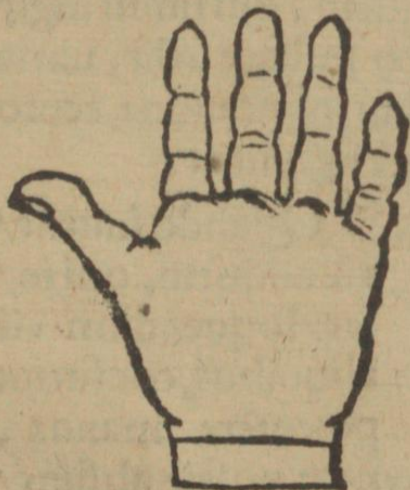
Quod si longiores essent digiti, auarum & malignum, & nonnihil bestialem ostenditur, cuius astutia in malum potius quàm in bonum conuertetur. Is existimans uitia uirtutes, sese bonum iactat, cum sit potius belua censendus.

Quando inueneris aliquem, cuius digiti in dorsum manus uergant, eum supple iniustum, subtilem, ingeniosum, tantoq; magis, si digiti ipsi ossei fuerint, ita ut sicci quodammodo, hoc est, tactu duri uideantur. Augebitur signum, quando lineæ in articulorum compagibus, farinacei fuerint aspectus, neq; palluerint. Sed sub specie inseruiendi proximis, eiuscemodi rapina erit in conficiendis contractib⁹ cũ illis, potiusq; calamo quàm manu furabitur.

Quando inuene/ris quempiam, cu/ius digiti in ſupremo articulorum ordine retrouertant, ut hic uidere licet, hominẽ ſignificat inuidum, ſed potius ad bonũ, quàm ſecus, & qui uirtutes amet, uitia uero odio habeat.

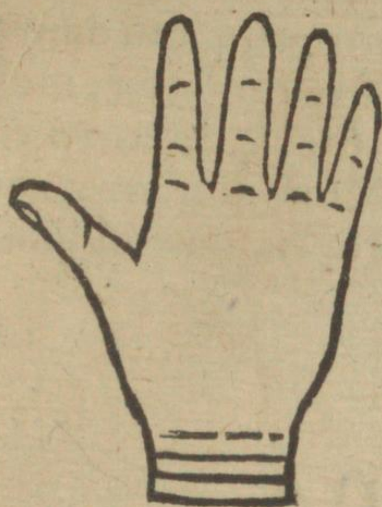
Quando inuene/ris quempiam, cuius digiti fuerint diſper/ſi, & in articulis groſ/ſiores, atq; inter ip/ſos articulos inter/ualla gracilia, & ue/lut ſubſtracta carne ſicca uideantur, mi/ſeriam & paupertatẽ ſignificant. Sed eiuſmodi homines loquaces, ſub ingenĳ ſpecie poſtremam ſubeunt inopiã, cum ſibi nimium ſapiant, & præcipue ſi ipſorũ articulorum plicæ ſint pallidæ, aut farinacei aſ/pectus. Verum ſi boni eſſent coloris, uirum pro bum, iuſtitiæ ac uirtutis amatorem indicarent.

Quando inueneris aliquem, qui ſimul digi/
tos percutiat ac ſi tympano pulſare uelit, uaria
hominē cogitatione et animi ſuſpicatione, acuto
ingenio, ingentiq́ꝫ prauitate ſignificat.

Quando inuene/
ris aliquem, qui in/
ter loquendum cū
aliquibus, conſueuit
percutere manus,
neqꝫ poſsit abſtine/
re, & eiuſmodi ani/
mo imperfectum &
paſsioni obnoxiū
ſignificat, & ipſum
ideo facit, quia opinatur animi paſsionem qua
adfligitur, ſibi ab alijs non credi, eſt tamen pro/
bus uir & amicorū ſtudioſiſsimus. quando

Quando inueneris quempiam, cuius manus modeste contremiscat, dum porrigit eam ut aliquid accipiat, signũ est hominis ab ira uelociter redeuntis, probæq; naturæ, amantis honores, timentis Deum & pudorem, tametsi in primo motu sit aliquantulum cholericus.

Quando inueneris hominem, qui quando comedit mouetos, & porrigit ad manum uel ad cibũ quem manu tenet, talem gulosum & prauis moribus prẹditum significat, malo ingenio, discordem cum cæteris & iracundum.

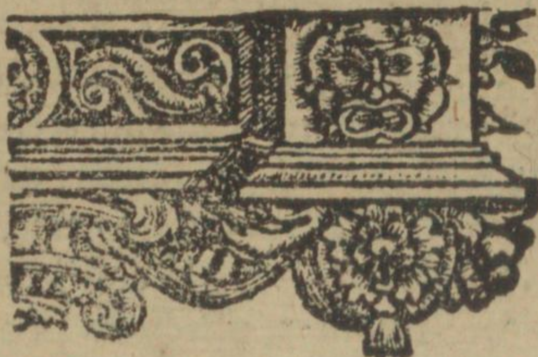
K 2 quando

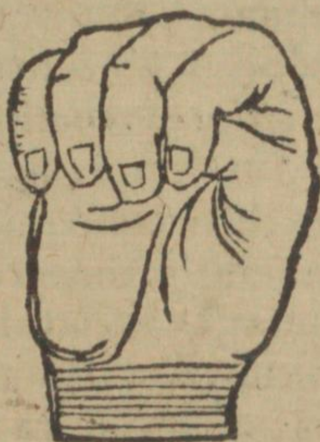
Quando inueneris quempiam, qui dum ambulat clausas manus tenere consueuit, mouẽs brachium, hoc est, ultro citroq́ꝫ deducens, eum significat impetuosum, & uarias ad res cogitabundum, ut interdum propriæ uitæ obliuiscatur.

Quando inueneris aliquem, qui montem Veneris habeat tumidum & altum, significat hominem luxuriosum, qui etiam delectetur Musica & instrumentis, homo iracundus cum socijs, & non nihil prodigus.

quando

Quando inueneris hominem, pollicem inter alios digitos tenentem, huiusmodi auarum esse significat, & qui perfas & nefas uiuere uelit.

Quando inueneris hominem qui manus supra Zonam, uel in sinu tenere soleat, aut aliquando ad Zonam, aut post terga tanquàm essent ligatæ, aut sub Zona, aut ante, aut retro spaciando, hic adeo probus est, ut nihil melius dici queat.

AD LECTOREM.

OPORTET linearum quæ ſunt in manibus rationem habere, Nam ſiniſtra manus ſuas efficit lineas, à uirtutibus & potentijs cœleſtib⁹ procedentes. Qua in re, chare Lector, eſt aduertendum, ſiniſtræ lineas, dextræ lineis, non eſſe ſimiles, neq; etiam ita perfectas aut conſpicuas. Cum autem ſimul conformes inueneris, ſcias indubitanter, affectum produci in bonum aut malum. Si autem difformes fuerint, neq; ſimul debitam habuerint conuenientiam, ſuperiores cœlorum potentias magis fauiſſe illi parti, ubi perfectiores reperiuntur lineæ, iudicato, ſiue illud in dextra, ſiue in ſiniſtra fuerit manu. Siniſtra eas in conceptionis hora, dextra uero in natiuitatis momento producit, tunc iudicium tuum, ex lineis in ſiniſtra exiſtentibus, efficito. Aut ſi ſunt ſcœuolæ, in dextra, quia ſiniſtra pro dextra manu utuntur.

Vale.

ARGENTORATI APVD M.
Iacobum CammerLandrum
Menſe Sept. Anno.
M. D. XLI.

MM

